

NYOMDAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE ELNÖKSÉGI BESZÁMOLÓ 2014

Szakszervezetünk életébe, képletesen szólva, az elmúlt négy év, jelentős többletenergia felhasználás mellett, óriási ellenszélben, az olvadni nem akaró jégtáblák közötti, improvizált navigálással telt el. De válság ide, hatalomváltás oda a hajózás örök szlogenje szerint: „navigare necesse est”. És mi még hajózunk, menetközben a rongyos vitorlákat varjuk, javítjuk az árbocot, és tarjuk az irányt. Válság, recesszió, forintromlás, munkanélküliség, közmunka, új politikai közeg, csak néhány jellemző történés az elmúlt kongresszus óta eltelt időszakról, amelyek nagyban befolyásolták és egyben meghatározták szakszervezetünk mozgásterét.

Szakszervezeti jogok, vívmányok még vannak, bár napjainkra erősen megnyirbálva, mert az elért pozícióink megőrzéséhez kevesen voltunk az Andrássy úton, a Kossuth téren, a Hősök terén, a Clark Ádám téren, amikor tüntetést szerveztünk a Munkatörvénykönyve drasztikus, megalázó átszerkesztése ellen. Nem voltunk többen akkor sem, amikor azokért demonstráltunk, akiktől elvették a nyugdíj-megtakarításukat. Húsz nyomdász, ha volt a nyolcezerből, amikor tiltakoztunk a tankönyv reform, az oktatás, a tanárok államosítása ellen. Igaz ők sem lehettek büszkék önmagukra azzal a „párezer” tanító-tanárral, akik megértették, hogy valamit tenni kell, mert egyébként cudar világ jön és gyermekeinket is „elkobozza” a hatalom. Talán ez lehetett volna az első jel, figyelmeztetés, de inkább a félelemre hivatkoztunk, egyéb kikapukat keresve otthonmaradtunk. Nem mertünk kimenni az utcára a gyűlésekre, mert attól tartottunk, hogy lekameráznak. A morgás joga még működik, talán még tovább is él, amíg halk a hangja. De mi lesz holnap? Suttogás az il-liberalizmusban!

Otthon tévéztünk, talán hümmögtünk mikor választani kellett, tunyaságból, gyávaságból, vagy keménységből? Megtörtént: és úgy történt, hogy győztünk, sőt nyertünk még négy évet ebből a hatalomból! Mára már béketűrő emberek lettünk, nem kell harcolni, megteszi ezt a miniszterelnök. Közbe kirugdossák a kollégáinkat, nem turistaútra ötszázezren hagyták el hazájukat, az itthon maradottak többsége létminimumon tengődik. Milyen emberekké váltunk? Mi lett a hitvallásunk: csak ne bántson senki, csak legyen mit enni és inni, csak hagyjanak békén.

A nyertes politikai 2/3 pedig tette a dolgát. Döntéseket hozott és hoz, nem teketóriázott. Az Alkotmány helyett lett alaptörvény és oda lett a köztársaság. Igaz itt van a nemzeti összeborulás, nemzeti trafik, nemzeti színház, nemzeti oktatás, nemzeti földalap, a nemzeti-nemzeti. Már csak azt nem tudjuk, mi fáj jobban, a rendszerváltás, vagy ha nélküle süllyedtünk volna simám ebbe a nemzeti kapitalizmusba, az összes átkával együtt. Fiaink, unokáink döntöttek, már rég fölszálltak a repülőgépre, hogy megélhetést keresve örökre elmenjen innen. Kevesen vagyunk, hogy ne így történjen.

A mai Magyarországon, a jelenlegi szakszervezeti szolidaritás mellett az emberek tüntetésekkel, demonstrációkkal már nem érhetik el céljaikat. Párszáz, vagy ezer jó szándékú tüntetőre érzéketlen a hatalom, a kormányzat meg magasról tesz az egészre. Voltak sztrájkok, tiltakozások, lesznek is. A szép szavak viszont a jelen körülmények között nem teremnek babért! Tudomásul kell venni, a nyertes mindent visz és az ő kottájából táncol, vagy cammog a nép!?

A szakszervezet mit tehet ebben a társadalmi környezetben, azzal főz amit talál a spájzban, mert a kritika az jön, mint a futballpályán, ha rosszul játszik a csapat, szól a kórus: „ébresztő”!
Ébresztő vezetettnek és vezetőnek egyaránt.

Tevékenységünk értékelése azonban ilyen körülmények között is fontos és jelentős feladata a szakszervezet elnökségének, hogy őszinte, nyílt, és tiszta képet kapjon a tagság az elvégzett munkáról és annak az alapszervezeteinkre gyakorolt hatásáról. A Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezete ennek az összegző munkának az elvégzését tekinti az egyik legfontosabb feladatnak a soron következő **53.**

kongresszusán. Természetesen az összegzés és a konklúzió kialakítása mellett szükséges a jövő céljainak megfogalmazása és az új programok, feladatok kijelölése.

A pénzügyi, gazdasági és hitel világválság tartósan és nyomasztóan rányomta a bélyegét a munkavállalókra és Magyarországnak különösen súlyos árat kell fizetni azért, hogy „un ortodox” gazdaságpolitikát folytatva, a világbank, a nyugati nagy bankok háttérbeszorításával, a keleti nyitás politikát nyíltan is fölvállalva tudta csak elkerülni a banki, pénzügyi összeomlást. Viszont a terhek nagy része, a bérből és fizetésből élőktől kívánt nagy áldozatvállalást. A gazdaság szereplői kiszolgáltatott, sérülékeny állapotban kerültek, a vállalkozások visszafogták termelésüket, így gyorsan nőtt a munkanélküliség és csökkent a foglalkoztatás. Az elbocsátások fékezésére, **a munkahelyek megtartása lett a legfontosabb szakszervezeti cél.**

A reálgazdasági válság sokkal mélyebbnek bizonyult minden előre jelzettnél. A hazai ipar, jelentős mértékben veszített lendületéből. Visszaesés sújtotta a nyomdaipari ágazatot is, teljesítménye alatt maradt az előző évekének. A nemzetgazdaság szolgáltató ágazatait, ide értve a nyomdaipart is, az egész időszakban romló dinamika jellemezte. A gazdasági növekedés megtorpanását alapvetően a piacok beszűkülése, a fogyasztás visszaesése, az életszínvonal romlása a fogyasztói árak növekedése okozta. A banki szféra, amely a válságot alapvetően kirobbantotta az egész világon, Magyarországon a devizahitelekkel tovább rontotta túlnyomóan a lakóság életszínvonalát. Kézenfekvővé vált, hogy a bankok mértéktelensége, megingatta a pénzvilágot, a hitelezést és a reálgazdaságot. Nem szabad megengedni, hogy a bankok, a kockázati alapok, országokat sodorjanak csődbe. Szükség van a pénzügyi intézmények sokkal szorosabb ellenőrzésére, mert a piac nem képes szabályozni önmagát, nem működhet ellenőrzés nélkül!

A bankok hitelpolitikája, kontrol nélküli mechanizmusa, a hiszékeny lakosság devizában történő eladósodásához vezetett és a munkahelyek elvesztésével földön

futóvá, kiszolgáltatottá, tette a munkavállalók egy jelentős részét. A kormány tompító akciói, átmeneti sikereket hoztak. A rezsicsökkentés, a devizahitelek megsegítése, megmentési praktikák, a végtörlesztés, a bankok plusz megadóztatása, a közmunka bevezetése, az infláció csökkenése, a nemzeti összeborulás, a békemenet sokakat elbűvölt. De a számlát még nem nyújtották be. A negatív hatást kiváltó megszorító intézkedések megosztották a lakosságot, és éles kontraszt húzható a kormánypolitikát támogatók és az ellenzők között.

1. Gazdasági, társadalmi-politikai környezet

A 2010-es és a 2014-es parlamenti választások merőben új az eddigitől eltérő, úgy fogalmazhatunk „un ortodox” társadalmi, politikai, gazdasági, környezetet alakítottak ki az országban. Az Orbán kormány a 2/3 birtokában az élet szinte valamennyi területén „szabadságharcba” kezdett. Kiemelten megszenvedte az átalakítást a jogalkotás, a magyar jogállamiság, a pénzügyi és bankvilág, a tulajdonosok, a vállalkozások, az oktatás, a média. Nem került el ez a hullám a civil szférát, így a szakszervezeteket sem és az érdekvédelmi munka, minden területén drasztikus változások történtek. De mégis a legnagyobb vesztes a bérből és fizetésből élők voltak, akik még nem is gondolják, hogy a terhek jelentős részét velük fizettetik meg. A gazdasági világválság ürügyén beindult új kormányzati munka teljesen visszaszorította a balliberális politikát, amelynek következtében, szinte minimális felháborodás mellett, **a demokrácia szenvedte el a legnagyobb csapást.** A társadalmi párbeszéd fórumai befagytak, az érdekegyeztetés, az OÉT már a múlté. A munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzés, a „bérkommandók” időszaka lejárt, a bérek az uniós bérekhez történő közelítése el sem kezdődött, viszont durván megváltozott a Munkatörvénykönyve, munkáltató barát lett, a tisztségviselők jogvédelmét pedig csökkentették. A gazdaságban a növekedés visszaesett, a beruházások leálltak, de itt van helyettük a negatív infláció, a rezsicsökkentés, a nemzeti érzelmek túldimenzionálása, és egy jól zengő szlogen „Magyarország jobban teljesít!” A szlogenekből viszont nem lehet megélni, az intézkedések pedig a tagság, a munkavállalók, a nyugdíjasok és a szakszervezetek számára, még nem sok jót hoztak. Jogos az igény, hogy ezek hatása a munkajövedelmekben is mutatkozzanak meg, érezzük a zsebünkben, és végre érdemi eredmények szülessenek a magyar *bérek felzárkóztatásában* az Európai Unió szintre. Ehelyett az történt, hogy a kormány megtagadta az országos szintű, háromoldalú tárgyalásokat a munkavállalói és munkáltatói érdekképviselőkkel, ami további súlyos hátrányokkal jár. A foglalkoztatás regionális aránytalanságai a jelentős infrastrukturális fejlesztések ellenére megmaradtak. A hátrányos helyzetűek foglalkoztatásba történő bevonása nem hozott jelentős sikereket. *A közmunka, a szociális foglalkoztatás éhbéren zajlik* és megalázó, még mindig ugyanazokkal a gondokkal küzd, mint évekket ezelőtt. Kevés az új munkahely, gyenge a munkára való ösztönzés, és a megfelelő képzettség hiánya is gátolja az elhelyezkedést. A

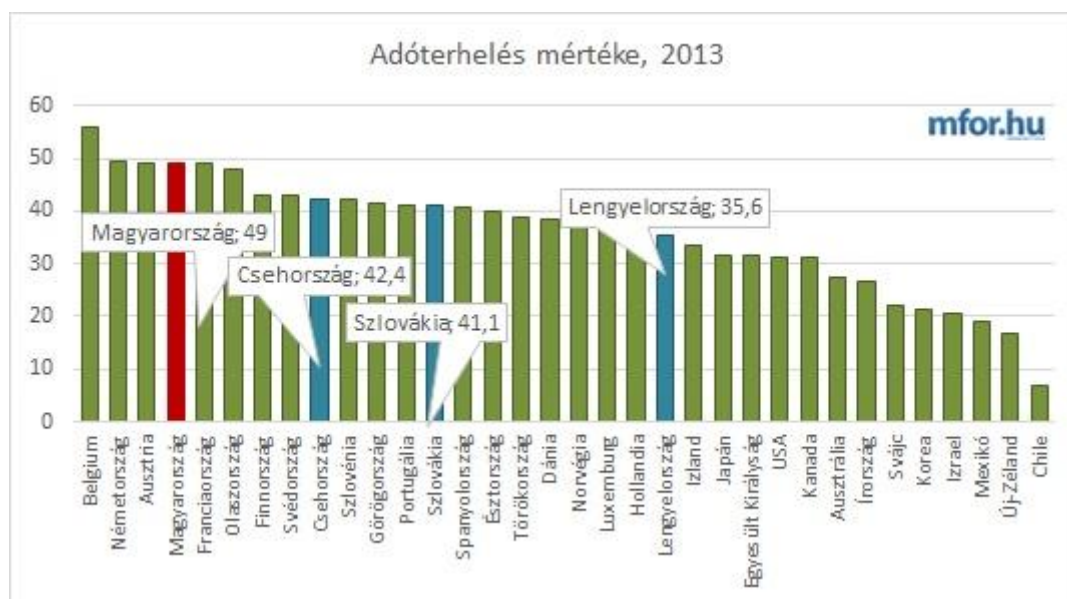
munkaképes korúaknak csak egy része vesz részt a legális munkavégzésben. Továbbra is gyakori a fekete, szürke foglalkoztatás, a jogszabályok megkerülése és így egyre távolabbra kerülünk az igazságos közteherviseléstől. Még mindig az ügyeskedők, a törvények kijátszói, a korrupció nyertesei maradtak a haszonélvezői a piacnak.

Az országgyűlési választások pontot tettek a folyamat végére, **az ország döntött!** Újabb négy évre 2/3-os többséggel, az Orbán kormány vezeti az országot. Még nem tudni, hogy a kettő/harmad birtokában az új „nemzeti il-liberális” szellemű és felfogású keresztény-polgári koalíciónak csak a hatalomra volt szüksége, vagy megállítja az ország kettészakadását és az ország közös érdeke lesz a meghatározó elv. Ellenkező esetben folytatódik *a társadalom kettészakadása*, és felgyorsul a társadalom számunkra kedvezőtlen polarizáció. Konzerválódnak a szociális, jövedelmi és életvitelbeli különbségek a rétegek, a csoportok és az egyének között. Nem csökken, sőt a válság miatt tovább nőnek a *kereseti különbségek*, amelyek már a korábbi időszakban is szembetűnően nagyok voltak. A társadalom középrétegének jövedelmi és szociális helyzetében a kezdeti javulás után mára erős romlás tapasztalható.

De teljesül-e, teljesülhet-e az álom? A várakozás óriási, de vajon a felébredés milyen eredményt hoz? Az már érzékelhető, hogy a baloldali erőket, a szakszervezeteket a politika háttérbe szorítja. A Liga tökéletes megoldást kínált, a szakszervezeti mozgalom megosztott lett és kétpólusúvá vált. Ennek eklatáns példája, hogy a parlament elfogadta, egyoldalúan törvényileg feloszlatta az Országos Érdekegyeztető Tanácsot, és egyben el akarja lehetetleníteni az ágazati, a helyi szintű érdekvédelmi munkát és magukat a szakszervezeteket. Érzékelhetően csökkentek a munkahelyek és a legálisan foglalkoztatottak szám, ezáltal a járulékbevételeket is.

Magyarország felvétele az Európai Unióba egyelőre nem hozott jelentősebb változást a hazai munkaerő helyzetében. A magyar munkavállalói létszám több mint ötszázezer potenciális adófizetővel csökkent, és nyugat-európai országokban keresi a boldogulását. Sok esetben úgy, hogy nem a szakmájában helyezkedik el. Ígéretük ellenére tovább nőtt a magyar állam eladósodása, romlott az egészségügy, az oktatás, a közsféra helyzete. *Így az igazságos, szolidáris, az arányos és elvárható közteherviselés nem valósult meg.*

Az adóék nagyon leegyszerűsítve három elemből tevődik össze. A személyi jövedelemadóból, a munkavállaló által fizetendő járulékokból és - amit a bruttó bérünk már nem tartalmaz – a munkáltató költségeiből.

A felhalmozódott problémák megoldása elkerülhetetlen, a demokrácia óriási vereséget szenvedett, a szabadság érzése tompult és érzékelhetően felhígult. A reformokat az egészségügyben, az oktatásban, a közszférában, a közigazgatásban egy „un ortodox” ideológia szerint kezelik, és láthatóan rosszabodtak a körülmények. Mindezek rendbetételének, valamint az ország eladósodásának az árát a következő években kell megfizetni, elsősorban a bérből és fizetésből élőknek, és ez várhatóan a szakszervezetek helyzetét is megnehezíti. Ezért is szükséges visszaállítani a szakszervezetek társadalmi kontrol szerepét, biztosítani kell a munkahelyeken a szakszervezetek szabad szervezkedési jogát és a rendezett munkaügyi kapcsolatok megléte. A munkabéke közös érdek!

2. Az érdekvédelmi tevékenység, szociális párbeszéd, kollektív szerződés.

Az érdekvédelmi tevékenységünkben, a szociális párbeszéd területén, ha nem is látványos módon, de értünk el eredményeket. Mindenképpen pozitív eredmény a **Nyomdaipari Ágazati Párbeszéd Bizottság léte és működése**, mert ezzel biztosított a szakma munkáltatói és munkavállalói számára érdemi egyeztetés. Kiemelkedő az a tény, hogy tárgyalóasztalhoz ültünk olyan kérdésekben, amit egyébként nem tettünk volna, mint a szakképzés, a Kollektív Szerződés, a Caffetéria, vagy például az EU-val közösen, a nyomdaipar jövőjét elemző tanulmány megtárgyalása. Viszont, az **ágazati kollektív szerződés**, nemcsak a mi ágazatunkban, **átmenetileg lekerült a napirendről**. Magunk részéről nem mondunk le a szerződés megkötéséről, mert az ágazat érdekeit szolgálja és hiányával fontos értékek vesznének el. Hasonló helyzetbe került a Nyomdaipari **Bértarifa** megállapodás is, mert a munkáltatók szerint a mai magyar viszonyok erre nem alkalmasak és a nyomdász munkavállalók egy része sem tekinti fontosnak.

Csak itt jegyezzük meg, hogy az első bértarifa megállapodást a nyomdászok kötötték meg 1848-ban. Akkor, a kapitalizmus hajnalán úgy tűnik időszerű volt, munkaadónak, munkavállalónak egyaránt. A bértarifa rendszer kiemelt feladat volt számunkra. A munkát elvégeztük, a tervezetet minden érdekelt megkapta, az alapszervezeteknek elküldtük az anyagot Országos Szakmai Választmányi ülésen elfogadásra került és a munkáltatók szövetségéhez került tanulmányozásra. Az elkészült tervezet megfelel a jogszabályi kötelezőségeknél, és azt az Ágazati Párbeszéd Bizottság szakmailag elfogadta.

A munkáltatók nemleges választát viszont nem volt erőnk überelni!

Létkérdés az érdekvédelem megerősítésében az EU gyakorlatához igazodva, a nemzetközi szakszervezeti tapasztalatok felhasználásával, az **Ágazati Kollektív Szerződés megkötése**. Ezeknek a megállapodásoknak a munkavilágában meghatározó dokumentummá kell válni, mert csak így lehet biztosítani a munkahelyi jogi tisztaságot, a feketemunka visszaszorítását, a munkavállalók kiszolgáltatottságának csökkentését.

Magyarországon a kollektív szerződések a Munka Törvénykönyvére épülnek. Az Orbán kormány ennek a jogszabálynak a gyökeres megváltoztatásával nyúlt bele legfájóbban a munkavilágát szabályzó jogokba és a szakszervezetek működésébe. **Az új Munkatörvénykönyv (Mt.)** módszerei, prioritásai, és hatása a munkavállalókra, az érdekvédelemre lesújtó volt. Az új Mt. az ország versenyképességének fokozását, új munkahelyek teremtését, a foglalkoztatás rugalmasságát célozta meg. *Ezzel szemben az a tény*, hogy egyenlőtlen és rugalmasabb lett a foglalkoztatás, minden kötettség nélkül hosszabb lett a munkaidő, bevezetésre került a munkaidő keret, több lett a rendkívüli munkaidőben történő munkavégzés és ezzel párhuzamosan csökkentek a bérpótlékok. Így a munkavállalók terhei, kiszolgáltatottságuk nőttek, védettségük, bérük, csökkent, nőtt a kizsákmányolásuk foka. A munkaviszony létrehozására, módosítására, megszüntetésére, valamint tartalmára vonatkozó szabályok többsége egyértelműen és súlyosan hátrányos a munkavállalók számára. *A „család barát” intézkedések negatívuma*: a növekvő rendszertelen munkaidő, a csökkenő a pihenőidő, a fizetett szabadság részben vagy egészben alkalmatlan időpontban történő kiadása, az egyéni és családi szempontok teljes figyelmen kívül hagyása. A munka díjazása, a több műszakban foglalkoztatottak pótlékának a csökkentése, a helyettesítés díjazásának törlése, a rendkívüli munkavégzés (túlóra) díjazásának szabadidővel való megváltása, mind arra mutatnak, hogy a munkavégzés ellenértéke egyértelműen csökkent. A munkaviszonnal kapcsolatos kárfelelőssége a munkáltatónak csökken, a munkavállaló kárfelelősségének nő.

Az üzemi tanácsok szabályozása kevés tartalmi változást hozott, de tagjai védettsége megszűnt, és jogait erősen korlátozták. *Nagy csapás érte a szakszervezetek működését*, érdekképviseleti szerveinek a létrehozása, feladatai ellátása nehézkessé vált. A munkahelyeken már nem biztosított a helyiséghasználat, információk, hirdetések terjesztése, sok nyomdában megszűnt képviseleti, ellenőrzési és kifogási lehetőség, sőt formálissá, kijátszhatóvá vált a kollektív szerződés-kötési jog is. A

szakszervezetek még a feladataihoz szükséges jogok birtokában is csak kevéssé képesek érdemben mérsékelni azt a hátrányt, ami a munkavállalót munkaerő-piaci helyzetéből eredő függőségből, munkáltatóval szembeni alávetéséből, vagy szociális helyzetéből naponta éri. Veszélyt jelenthet az is, hogy a kollektív szerződésben el lehet térni a törvényben foglaltaktól a munkavállalók hátrányára is.

Az elmondottakra való tekintettel az Elnökség az új Munka Törvénykönyvét (Mt.) egyhangúan elutasította, mert az drasztikusan megváltoztatta a munkaviszony létrehozásának, módosításának, megszüntetésének, szabályzását. Drámai bércsökkenést, a pótlékok eltörlését eredményezte és visszahozta az ingyenmunkát, a teljes körű kártérítést, a bírságolásokat, retorziókat. Az újkori "cselédtörvény" *a szakszervezeteket szinte illegálisba kényszeríti, az érdekvédelmet ellehetetleníti.* Ezek a módosítások egyértelműen és súlyosan hátrányosak a munkavállalóknak. Ezért az Elnökség a munkavállalókhöz fordul, hogy szervezeten vegyenek részt a szakszervezet tiltakozó megmozdulásain, helyi és az országos demonstrációkban.

MÉG NINCS HATÉKONY ESZKÖZÜNK a fentiek megakadályozására, megváltoztatására, de rajta vagyunk!

Az **üzemi kollektív szerződések** terén az elmúlt években is folytatódott az a tendencia, amely a munkahelyi kollektív szerződések számának stagnálásában nyilvánul meg. A belső és külső körülmények jelentősen megnehezítették a kollektív szerződések tartalmi javítását, esetenként még a szinten tartása is nehéz volt, sőt bizonyos erőfeszítések ellenére már elért eredményekből kellett visszalépniük. Viszont meg kell állapítani azt, **hogy ahol a tulajdonosok, az ügyvezetés betartja a törvényeket, a szerződéseket és ahol a munkahelyi szakszervezetek is erősek, ott jelentős sikereket értünk el az üzemi kollektív szerződések megkötésében.**

*A nagy baj ott van, ahol a munkavállalók „vakon dolgoznak”, nincs érdekvédelem, szakszervezet, üzemi tanács, értelemszerűen nincs kollektív szerződés sem. Itt teljesen ismeretlen, hogy milyen szerződések, megállapodások alapján foglalkoztatják a munkavállalókat. Szakmánkban, de ez tapasztalható a munka világának legszélesebb körében is, ahol nem működik szakszervezet ott a vállalkozások jelentős részénél így vagy úgy, de mindenképpen tudatosan és az esetek többségében rendszeresen megkerülik a Mt. rendelkezéseit, vagy a még életben lévő és egyre jobban devalválódó kollektív szerződéseket. Minden erőfeszítésünk ellenére a kollektív szerződés hiánya, normativitása, nem erősödött, és ez jelentős lehetőséget kínál ma is a munkaadók számára a kötelezettségek alól való kibújásra, a kizsákmányolás fokának emelésére. Jóllehet, szakszervezetünk partnerénél, a Nyomda és Papíripari Szövetségnél már többször kezdeményezte, hogy ágazati szintre kellene emelni **az ágazati bérfeljesztés mértékét, a szociális ellátások kérdését, az átképzés, továbbképzés feltételrendszerét, a szakszervezetek működési feltételrendszerét, a munkaidőt,** ezek jelentős részben meghiúsultak a nyomdák vezetésének ellenállásán.*

Tekintettel a munkáltatók rendkívüli szétaprózottságára, és a szakszervezetek munkahelyi jelenlétének korlátozottságára – **a munkavállalók munkahelyi helyzetének javítását az ágazati kollektív szerződések megkötése jelentik.** Ezért szakszervezetünk kezdeményezte az érdekegyeztetés, a szociális párbeszéd középszintjének fejlesztését, és szorgalmazza a Nyomda- és Papíripari Szövetség és a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezet közötti megállapodások létrejöttét. Önmagában a munkáltatók felismerése az ilyen szintű megállapodásokhoz nem várható. Ezért **a magasabb szintű ágazati kollektív szerződés megkötése,** a cél, mert csak így nő a kollektív szerződéssel védett munkavállalók számaránya. **Ilyen módon az érdekegyeztetés ágazati, közép szintjének fejlesztése alapvető célja tagságunknak.**

Ezért továbbra is azon dolgozunk, hogy folytatódjanak a kollektív szerződések előkészítése és a tárgyalások után mielőbbi megkötése. Eddig is és a jövőben is érdekelték vagyunk abban, hogy közös érdekeken alapuló munkahelyi kollektív szerződés legyen a helyi tevékenység szabályozója. Ehhez viszont újra kell gondolni azon munkáltatók szankcionálását, akik vagy tiltják, vagy nem tűrik a szakszervezeti szervezkedést és nem hajlandóak kollektív szerződések megkötésére. A munkáltatókat anyagilag is érdekeltté kell tenni a rendezett munkaügyi kapcsolatokban. A vállalkozások megítélésében, állami támogatások, pályázatok odaítélésénél előnybe kell részesíteni azokat a társaságok, ahol rendezettek a munkaügyi kapcsolatok.

A szakszervezeti mozgalom régi problémája, hogy a kollektív szerződések előnyeit mindenki élvezzi, azok is, akik nem tagjai a szakszervezetnek. Megoldást jelentene **az érdekképviseleti hozzájárulás bevezetése,** amelyre Európa több országában van már példa. **A Mt. és kollektív szerződések betartása érdekében szigorúbb munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzések, visszatartó erejű szankciók szükségesek. A foglalkoztatási körülmények ellenőrzésébe szerepet kell kapni az ágazati és a helyi szakszervezeteknek is.**

3.A munka világának jogi szabályozása

Elnökségünk folyamatosan tevékenykedett a munka világa törvényeinek és egyéb szabályainak a munkavállalói érdekek irányában történő jobbításán, változtatásán. Tette ezt az országos, az ágazati és egyéb érdekegyeztető fórumokon és a kollektív megállapodások tekintetében a munkahelyeken is. A kollektív szerződések széleskörű elterjedése még várat magára, nem a szakszervezetek miatt. Oka a munkáltatók passzivitásával, érdektelenségével valamint a dolgozói összefogás, a szolidaritás és a szervezethez tartás hiányával, érdekérvényesítő képesség gyengülésével magyarázható. A munkaidőre és a pihenőidőre vonatkozó új Mt. szabályok nagyban gyengítették a munkahelyi közösségek kialakításának esélyeit,

ezzel *elvesztet a munkás együttgondolkodás fontos színtere*. A munkaügyi jogsértések változatlanul nagyon gyakoriak; oka: a munkáltatók ellenérdekeltsége, a szabályok bonyolult volta, az állami ellenőrzés gyengesége, a munkavállalók kiszolgáltatottsága, a szakszervezetek kivonása a munkahelyi életből. Rombolja a közösséget a feketegazdaság lét is, de az NYDSZ törekvése önmagában nem eredményezhette a feketegazdaság visszaszorulását, mert súlyos pénzek mozognak a feketegazdaságban, a fekete és szürke foglalkoztatásban. Az állam pedig nem elég aktív a szabályozásban, sem az ellenőrzésben.

A foglalkoztatás terén a határozatlan idejű, teljes munkaidős foglalkoztatás általános, de szabályozatlanul, megállapodások nélkül folyik a rugalmas foglalkoztatás, a munkaidő-beosztás szabályainak megsértése. A jogszabályoktól eltérő módon tért hódított a foglalkoztatási szokások között, a munkaidő-keret szerinti, vagy az egyenlőtlen munkaidejű foglalkoztatási formák.

A szakszervezeti képviseleti jogok bővülésére a ciklusban nem került sor! Az állami munkaügyi ellenőrző hatóság és a szakszervezetek együttműködése nem javult az elmúlt években, a szakszervezetek nem kaptak szervezeteik révén lehetőséget az ellenőrzési folyamatba való bekapcsolódásra: Ez az állami hatóság ellenérdekeltsége, a jogalkotó szervek passzivitása és részben a szakszervezetek munkahelyi szerveinek a gyengeségével magyarázható.

Ugyanekkor a szakszervezetekre vonatkozó szabályozás *az új Mt. bevezetése óta kedvezőtlenebbé vált*. Megtarthatták a szakszervezetek, a munkáltató általi, ingyenes és megbízás alapján történő tagdíjlevonást, illetve átutalást, de megszűnt a fel nem használ munkaidő pénzzel történő megváltása, növekedett a tisztségviselők kiszolgáltatottsága, sőt sok helyen „üldözik” a szakszervezeti szervezkedést, még a tagokat is. A szakszervezetek azonban az előbbieken túlmenően az elmúlt években – az EU szabályozásának megfelelően – új jogosultsághoz jutottak a bevezetett konzultációs jog révén. Fontos eredmény a munkaviszony létesítésénél a munkavállalókat a munkáltatóknak tájékoztatni kell a munkahelyi szakszervezetről és üzemi tanácsról is. Jelentősen csökkent a törvényi szabályozásban a szakszervezeti tisztségviselők védelme.

Előrelépés történt a munkavállalói érdekek szempontjából csőd- és felszámolási eljárásról szóló törvény módosításakor a munkavállalói juttatások (felmondási térítések és végkielégítés) teljes összegének soron kívüli megtérítése, s ezzel összefüggésben *az állami Bérgarancia Alap helytállási kötelezettségének növelése* terén. A munkavállalók helyzetét célozzák javítani hosszabb távon: a munkahelyi rendezett munkaügyi kapcsolatok, megléte és szabályozása, mert ez a körülmény megléte is feltétele a közpénzekhez, az Európai Unió pályázati pénzekhez való hozzájutásának. Ahol megvalósult a rendezett munkaügyi kapcsolat az általában segítette a munkahelyi béke és együttműködés fenntartását.

A munkajogi szabályok változásai sem felejtethetik el, azonban **a munkavállalók nagyfokú munkahelyi kiszolgáltatottságának tényét**; amelyet részben a kedvezőtlen munkaerő-piaci és általános foglalkoztatási helyzet is alátámaszt. A felmérések tapasztalatai alapján ugyanis a gyakorlatban a munkajogi szabályokat sértik meg, vagy hagyják figyelmen kívül a legsűrűbben a munkáltatók.

Ezért a szakszervezetünknek az eddigi megállapodásra épülő, tárgyalásos, kompromisszumokra törekvő taktikája helyet, a jogállamhoz méltó módon, **az egész pályás jogi letámadás eszközrendszerét kell előtérbe helyezni**, ha eredményt és érdemi érdekvédelmet akar nyújtani tagságának. Ehhez ad nagy segítséget az MaSZSZ által fenntartott regionális irodák **„Jogsegély hálózata”** ahol szakemberek, jogászok adnak ingyenes tanácsot, eligazítást a munkajogi kérdésekben, minden alapszervezet és a tagjai számára. Jogilag, bírósági eljárások keretében kell rendet tenni a munka világában, mert bebizonyosodott, hogy az eddigi módon ez nem ment! **Ehhez kell a szakszervezeti támogatás, mert változatlanul lassan folynak a munkaügyi peres eljárások.** A munkaügyi bírósági eljárásokhoz az alapszervezetek igénylik a segítséget, mert a szakértelem, a költségek finanszírozásában, és a kiszolgáltatottságukban egyedül nehezen boldogulnak. Viszont szakszervezeti segítséggel, a munkaügyi jogsértések nagy száma feltárható és nem marad megtorlatlan.

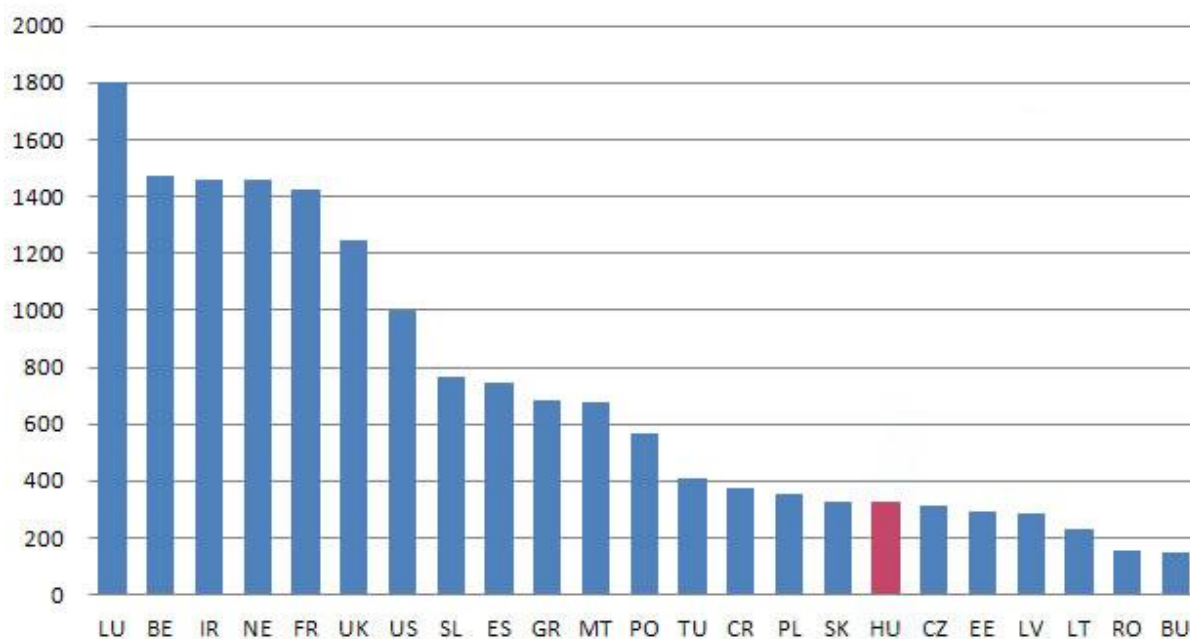
A válság felszínre hozta a munkavilágának hiányosságait, a munkajogi szabályok fölírását, a munkahelyi törvénytelenések megerősödését, ha úgy tetszik a kizsákmányolás fokának növekedést. A munkáltatók bátrabbak lettek és a túlélés végett, vagy a profit miatt többet megengedtek maguknak a munkavállalók kárára. Így a válság igazi vesztesei a munkavállalók tömegei, a hitelt felvevők és a munkanélküliek lettek!

4. Bérpolitika, bérfelzárkózás, jövedelemnövelés az ágazatunkban.

Napjaink legnagyobb kihívása a megtermelt nyereség elosztása úgy, hogy az tisztességes megélhetést biztosítson minden becsületesen dolgozó nyomdász számára. A bérek és jövedelmek, a keresetek végre ne legyenek akadályai az európai szintű fejlődésünk elindulásának.

A bérpolitikánkban továbbra is kiemelt szerepet fordítottunk a minimálbérekre és a szakmunkás bérminimumokra. Célunk, hogy a minimálbér nettó értéke érje el legalább a mindenkori létminimum szintjét. Az NYDSZ ragaszkodik a garantált szakmunkás bérminimumok rendszerének hosszabb távú fenntartásához. A bérek felzárkózásának fontos eszköze a **bérmegállapodások, a kollektív szerződések körének a kiszélesítése.** Továbbra is fontos szerepe lesz a munkahelyi megállapodásoknak és az országos ágazati bérajánlásnak, de záros határidőn belül *meg kell kötni az ágazati bértarifa megállapodást.*

Minimálbér havi összege (euró)

Az NYDSZ kezdeményezi a munkavállalók által fizetett közterhek csökkentését, de kitart az igazságos és arányos közteherviselés mellett. Az 16%-os szja, egykulcsos személyi jövedelemadó nem növeli a társadalmi szolidaritás gyakorlatát, de be kell ismerni sok nyomdásznak hozott plusz jövedelmet. Ezért a bértárgyalásokon kell törekedni arra, hogy visszaálljon az igazságosság, és a reálbérek ne csökkenjenek.

A gyakorlati tapasztalat alapján nyomdaipari ágazatban a vállalkozások többségében, főleg ahol nem működik szakszervezet, szinte minimális kivételtől eltekintve, *nem történtek meg a bértárgyalások*. Az egykulcsos szja miatt a munkavállalóink többsége, ágazatunkban 70-75%-a rosszul járt. A kiesés kompenzálására, a kormányzat erős támogatása mellett sem került sor. Pedig a helyi bértárgyalásokon engedményként figyelembe vettük, ha a munkáltatók a munkahelyek garantált megőrzését kívánták biztosítani. Az Elnökség segítséget adott a helyi bértárgyalásokhoz a WEB-lapunkon megtalálható számításokkal, táblázatokkal és a bér kalkulátorral, valamint ahol kérték szakértők biztosításával. A bérek mellet az NYDSZ továbbra is kiemelten fontosnak tartotta az adókedvezményrel járó juttatások további fenntartását. A béren kívüli juttatások fontos részei a dolgozók jövedelmének és a caffetéria juttatások rendszernek fennmaradását szorgalmazzuk. Az „Erzsébet utalvány” jelenlegi rendszerével egyetértettünk és széleskörű bevezetése mellett agítálunk.

A kormány a jelek szerint támogatta a szakszervezeteket bérrendezésben, mert így kívánta orvosolni az elhibázott adópolitikája következményeit, de a munkáltatókra nagyobb nyomást, mint a „bérkommandó” nem tudott tenni.

Valljuk be, a kormány bérmonitoring bizottságának tevékenységének a munkahelyeken nem volt pozitív hatása.

Aki gazdag az még gazdagabb lett, aki szegény az még szegényebbé vált!

A munkanélküli ellátás megnyirbálása, nehéz helyzetbe hozza a rászorulókat. A 270 napról 90 napra csökkent a járulékfizetés. Ezt még az sem mérsékli, hogy az első hónapban 90%, a másodikban 80%, míg a harmadikban 70% lesz a segély mértéke. A beígért 400ezer új munkahely a ciklus végéig csak illúzióknak tűnik. Tovább súlyosbítja a munkavállalók helyzetét: a Gyógyszerkassza 120 milliárd forinttal történő megrövidítése, a Korengedményes és korkedvezményes nyugdíj eltörlése, a Munkanélküli segélyezés drasztikus megkurtítása, a Rokkantnyugdíjasok helyzetének megszigorítása, a Táppénz csökkentése.

Egy magára adni akaró szakszervezet a bérrendezésről és béremelésről nem tud lemondani és nem is tekinthet ezt, mert akkor hozzájárulását adná az életszínvonal drasztikus csökkentéséhez! Ezért fordultunk „**Felhívással**” a munkavállalókhöz az országos bérharc megindítására!

A felhívás tartalmi és formai elemeit senki nem vitatta: „**Kékszalaggal a béremelésért, a szolidaritásért! Sorsunk a mi kezünkben van**” szöveg a felhívás és első alkalommal 2011-ben, majd azóta minden nyáron a János ünnepélyel összekötve folytatjuk a bérharcunkat.

Bérharc nélkül nem lesz európai bér, sőt a mindennapi kenyerünk is veszélybe kerül. Kétfoldos harcra van szükség, nem elég a kormány bírálata, mert a mi *bériinkről a munkaadóiinkkal kell megállapodnunk!*

Kékszalaggal a béremelésért, a szolidaritásért!

Minden nyomdász munkavállalóhoz, felhívással fordultunk, hogy csatlakozzon ahhoz a kezdeményezéshez, amely szerint minden év júniusában a **János ünnepélyt megelőző napot a BÉRHARC napjává nyilvánítjuk az ágazatunkban**. Kértünk minden nyomdász munkavállalót, akár szakszervezeti tag akár nem, hogy kékszalag kitűzésével demonstráljon az egység, a szolidaritás, a tisztességes bérek, az európai bérek eléréséért.

A munkáltatók szövetségét levélben szólítottuk föl a Választmány nevében, hogy hasson oda az alpbéremelésekre, és szerezzon érvényt a kormány és a szakszervezet követelésének. A mozgalom erősségéhez hozzátartozik a bérharc is. Túrhetetlen, hogy a vállalkozások többsége nem, vagy csak minimálisan emeli az átlagbéreket.

A magyar bérek alacsonyok. Első számú követeléseink egyike a tisztas munkáért tisztas bér elvének érvényesítése. Ez azt jelenti, hogy a munkabérnek fedeznie kell a munkavállaló és családja tisztas megélhetését. Elfogadhatatlan, hogy a minimálbér, de még a szakmunkáért fizetendő bérminimum sem éri el a létminimum szintjét. Az alacsony keresetű dolgozók nem tudnak megélni a munka után kapott keresetükből, és így folyamatosan nő a dolgozók elszegényedése. Az egykulcsos személyi jövedelemadó rendszer bevezetésével megszűntette az adójóváírást, ami tovább rontott a helyzeten. A problémát súlyosbítja, hogy fekete- és a szürkefoglalkoztatás elleni fellépés csak látszólagos lett. A feketegazdaság torzító hatása a bérekre egyértelmű. Az illegálisan adott munkabérek növelik az egyén kiszolgáltatottságát, helyzetének kiszámíthatatlanságát, és letörik a legális jövedelmeket. *A magyar bérek, a termelékenység szintjéhez képest is indokolatlanul alacsonyok.* Fontos, hogy a gazdasági teljesítményből megfelelően részesüljenek a

munkavállalók, elviselhetetlen az a gyakorlat miszerint a gazdasági nehézségek esetén csak a dolgozók viseljék a terheket.

Rugalmasak, türelmesek, körültekintőek vagyunk, de nem ostobák. Tudatában vagyunk annak, hogy a több éve tartó világgazdasági és pénzügyi válság, jelentős és eltérő hatást gyakorol a magyarországi nyomdaipari vállalkozásokra, de következetesen állítjuk, hogy a nyomdában megtermelt javakból, a korrekt bértárgyalásokon kialakult bérekre, a béremelésre munkavállalók nevében igényt tartunk és elvárjuk. Ez törvényi kötelezettség és valamennyi munkáltatóra érvényes.

Nagyobb fizetéseket akarnak a szakszervezetek, mert kevésnek tartjuk a nemzetgazdasági szintű nettó átlagkeresett, amely 2013-ban 153 900 forint volt: a fizikai foglalkozásúaké 104 400, a szellemi foglalkozásúaké 209 000. A szakszervezetek, a létminimum összegéhez jobban közelítő minimálbérért is harcolnak. A KSH szerint 2013-ban egy egyedülálló felnőttnek 87 510 forint volt a létminimum, egy két felnőttből és két gyerekből álló családnak pedig 253 779 forint. A reálkereset-növekedéséi igényünket a rezsicsökkentés hatására nem ellensúlyozza! Az csak játék a számokkal! Így elkerülhetetlen a 2015-ben a valódi reálbéremelkedést eredményező béremelés.

Keresetek*

*A teljes munkaidőben foglalkoztatottak átlagkeresetének szélsőségei 2014 első félévében (forint)

Ágazat	Bruttó átlagkereset	Nettó átlagkereset
Egészségügy, szociális ellátás	142 000	92 987
Vendéglátás	152 100	99 651
Mezőgazdaság	170 300	111 549
Energiaipar	411 100	269 256
Információ, kommunikáció	457 200	299 467
Pénzügyi, biztosítás	493 600	323 276

*Forrás: KSH

2014. júniusban a teljes munkaidőben alkalmazásban állók átlagos bruttó keresete 235 000 forint volt. Hol késik, a megígért stabil euro?

Az európai szintű munkához európai bér jár! Olyan bérpolitikát várunk el, amely írásos megállapodásokon alapul, nem zsákmányolja ki a dolgozókat és nem tekinti egyszerű költségelemnek. A kinyilatkoztatások és a jelszavak ideje lejárt, új fejezetet kell nyitni a bérpolitikában.

5. TITAKOZÁSOK, DEMONSTRÁCIÓK, SZTRÁJKOK

A szakszervezetek egyre fogyó eszközei, lehetőségei közül, a tiltakozásunk, az eltérő véleményünk kifejezésére különböző tiltakozási formákkal hívtuk fel a figyelmet. A Választmány tiltakozásának adott hangot a munkavállalói jogok drasztikus korlátozása és megszüntetése miatt is:

Tiltakoztunk, hogy az alacsony keresetűek fizessék meg a gazdagok életszínvonalának növekedését!

Tiltakoztunk, hogy az új nyugdíjrendszerrel a kormány létbizonytalanságot okozzon a nyugdíjasok tömegeinek!

Tiltakoztunk, hogy a munkatörvénykönyve módosításával növelje a kormány a munkaidőt, csökkentse a pihenőidőt, elvegye a pótlékokat és a munkanélküliek támogatását!

Tiltakoztunk, hogy a kormányzat és a nagytőkés csoportok a munkavállalókat érintő kérdésekben a szakszervezetek kizárásával hozzanak döntéseket!

Tiltakoztunk, a táppénz összegének csökkentése ellen, hogy a megszorítások terheit a betegekkel fizetessék meg!

Tiltakoztunk, hogy szakszervezet ellenes intézkedéseket vezessenek be.

Tiltakoztunk, az új Munkatörvénykönyve egyoldalú bevezetése ellen.

Részt vettünk az **Európai Szakszervezeti Demonstráció budapesti nagygyűlésén**, és minden évben szolidárisak vagyunk az EU soros elnökségét ellátó ország fővárosában rendezett megmozdulással. A rendezvény célja a közös munkavállalói szolidaritás kifejezése az Európai Unióban. A rendezvény lehetőséget ad a szervezett munkásság erő demonstrációjára. Az Európai Szakszervezeti Szövetség (ETUC) mint főszervező, 82 nemzeti szakszervezeti konföderáció és 12 európai szakszervezeti konföderáció szövetsége, amely összesen mintegy 45 millió munkavállalót képvisel Európában.

Hangot adtunk a magyar nyomdászok nevében a szociális Európáért, munkahelyekért, jóléti társadalomért, az igazságos adózásért és jogrendért.

Az NYDSZ tiltakozott a kizsákmányolás növelésének minden nyílt, vagy rejtett formája ellen.

A szociális partnerséget az európai értékrend fontos részének tartva tiltakoztunk, hogy a szakszervezetek nélkül szülessenek döntések a munkavállalókat érintő kérdésekről.

Tiltakoztunk, és felemeltük szavunkat a tankönyvkiadás államosításáról szóló törvény elfogadása miatt, amelyet érdemi egyeztetés, az érintettek a szakszervezetek és szakmai szervezetek megkérdezése nélküli vezetnek be. Együttérzésünket és szolidaritásunkat fejeztük ki a munka nélkül maradó nyomdászok és

tankönyvpiacban dolgozók ezreivel. Szociális segítséget adtunk a munka nélkül maradó nyomdász szakszervezeti tagjainknak.

Tiltakozunk a magánnyugdíj pénztárak lenyúlása, a nyugdíjrendszer érintettek megkérdezése nélküli átalakítása miatt. A rokkantnyugdíjasok helyzetét felületesen megoldó szabályozás valamint, munkanélküli ellátórendszer további megkurtítása miatt. Viszont várjuk és támogatjuk, a megígért egymillió új munkahelyet.

Tiltakoztunk a gyógyszerkassza, a gyógyszer-támogatásra szánt keret erős szakos csökkentése miatt, amely előre vetíti a lakosság egyébként is rossz egészségi állapotának további romlását.

A folyamatosan és évről évre csökkenő a táppénzes napok száma mellett érthetetlen, hogy felére csökkentik a kifizethető táppénz mértékét. Szerintünk az ellenőrzést kellene erősíteni, az egészségügy teljes körű reformját és megszüntetni a hálapénz megalázó rendszerét.

Tiltakoztunk az indoklás nélküli felmondás alkalmazása, az Alkotmány Bíróság jogkörének csökkentése miatt, továbbá az utólagos törvénykezés, az alkotmányozás tragikomikus színjátéka és a magántulajdon védelmének megsértése miatt. Viszont elvárjuk, hogy az ország a demokratikus jogállamhoz illő módon, a nyugati értékrend szerint, az emberek megaláztatására működjön.

Tiltakoztunk minden indokolatlan megszorítások ellen, amelyek csak a bérből és fizetésből élőkkel kívánja megfizettetni a terheket.

A szakszervezetek újabb kihívás előtt álltak. Fel kellett készíteni a tagságot és minden munkavállalót a tervezett megszorító intézkedéseinek hatásaira. A társadalmi béke törekeny, ennek felrúgása túlhevíti a társadalmat, szerintünk tárgyalásra, megállapodásra, konszenzusra van szükség. Tudatában vagyunk a felelősségünknek, de határozottan fellépünk a nyomdászokért, a munkavállalókért, a nyugdíjasokért.

A választmányunk többször felhívta a nyomdászok figyelmét az összefogás fontosságára és arra, hogy lépjenek be tömegesen a szakszervezetekbe.

Tiltakozásokkal, demonstrációkkal csak akkor lehetünk hatékonyak, ha együttes akarattal tömegesen védjük meg érdekeinket. Nem a hajó süllyed, hanem a dolgozni, küzdeni akaró matróz a kevés.

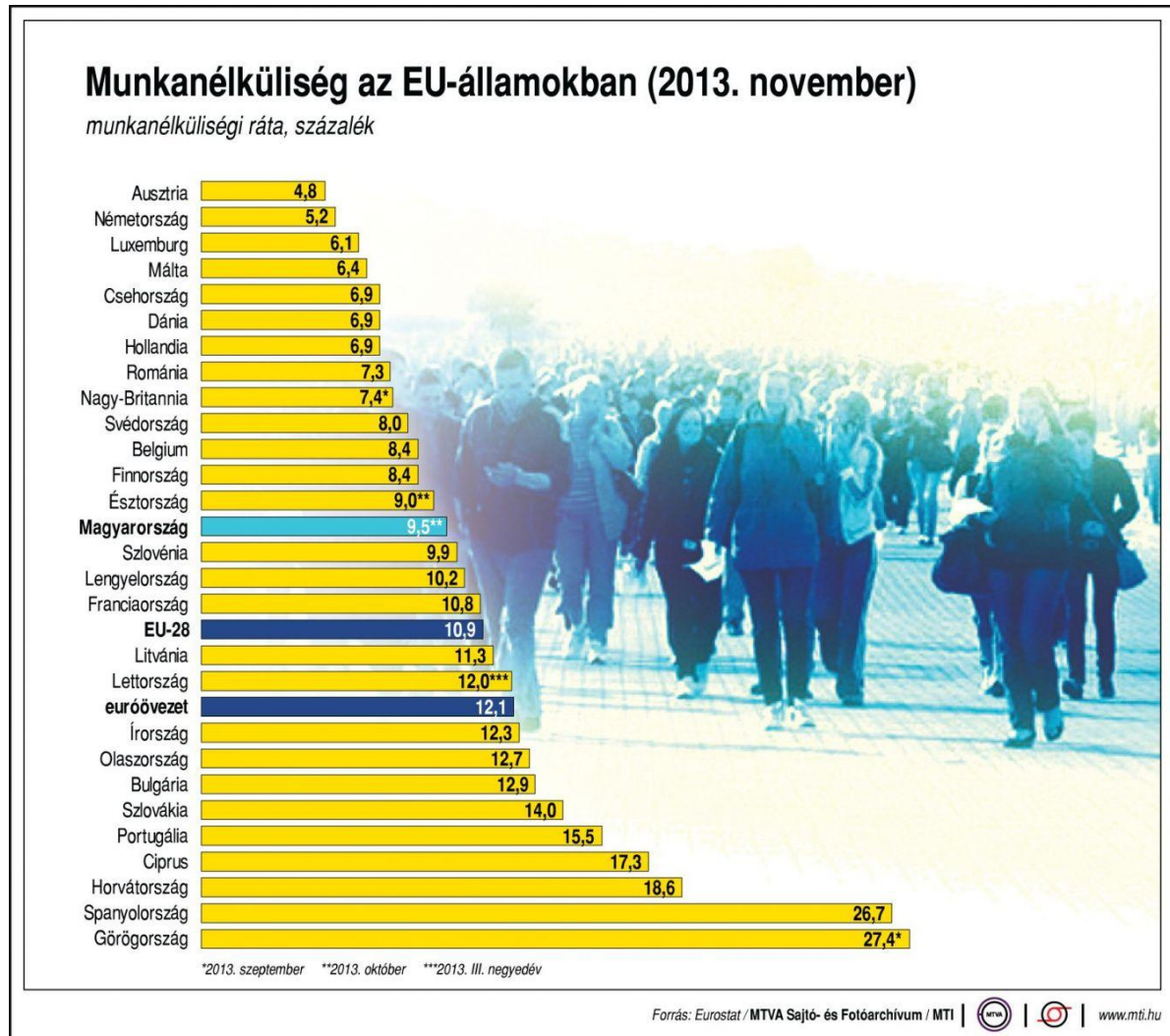
Itt kell szólni az Orbán kormány új sztrájk törvényéről is. Bár a magyar szakszervezetek nagyon ritkán élnek ezzel a lehetőséggel és semmiképpen nem a verseny szférában. A nyomdászoknak sem kenyerük ez a megoldás, de aki mégis erre adja a fejét, annak nagyon fel kell kötni azt a bizonyost, mert az új törvény szerint lehetetlen jogszerű sztrájkot folytatni. Hogy véletlenül se jusson eszünkbe a sztrájk, az előre látó hatalom, talán félelemből, mi másból, az új törvénnyel kívánta kiiktatni a magyar munkavállalók eszköztárából. Mit tehet erre a szakszervezet: dühösen tiltakozik. Ezt tettük mi is! Jogi rendezés nélkül minden konfliktus megoldására marad a nyomásgyakorlás durva eszköze, az utca, a végső elkeseredés esetén a társadalmi robbanás. Viszont, ha még keményebb megfélemlítés lesz a rendező el, akkor nem lesz demokrácia, csak nyomor.

6. Foglalkoztatás, munkavállalók élet- és munkakörülményei

Minden erőfeszítés ellenére a hazai foglalkoztatási színvonal nem javult. Bár az Orbán kormány beiktatását követve, 10 év alatt 1 millió új munkahelyet ígért, a ciklus első négy évében ennek érezhető jelei nem mutatkoztak, ha csak az nem hogy 150000 emberből csináltak közmunkást és közel 500000 honfitársunk ment külföldre munkát vállalni. Magyarországon a foglalkoztatási és az aktivitási ráta egyaránt nagyon alacsony, jelentősen elmarad az uniós átlagtól. A munkaerőpiac legsúlyosabb problémája a magas inaktivitás, amely fokozottan érinti az idősebb korosztályokat, az alacsony iskolai végzettségűeket és a hátrányos helyzetű csoportokat.

A nyomdaipar területén foglalkoztatási különbségek nem csökkentek, nem nőtt a munkaerő mobilitása. A hátrányos térségekben, vagy abban a városban, ahol bezártak egy nyomdát és több nyomdász vált munkanélkülivé ott szinte megoldhatatlan helyzetbe kerültek, mert nincs lehetőség szakmájukban elhelyezkedni. Ezzel szemben vállalkozások jelentős része betanított vagy segédmunkaerőt foglalkoztatnak, vagy a munkaerő közvetítő cégek által kínált olcsó és szaktudással nem rendelkező munkavállalókat

alkalmazznak.

Több mint 4000 bejegyzett vállalkozás tevékenységi körében szerepel a nyomdaipari szolgáltatás, de ilyen nagyarányú polarizáció ellenére, vagy éppen ezért, a magyar nyomdaiparban az elmúlt tíz évben jelentős szakmai szakosodás zajlott le. Kialakultak a jellemzően napilapnyomdák, a könyvnyomdák, a magazinokat, heti- és havilapokat, vagy éppen a kereskedelmi-reklámlapokat előállító nyomdák, és sok kisebb nyomda a szórólapokra, és egyéb kiadványokra specializálódott. A csomagoló anyaggyártók sajátos helyzetükből adódóan speciális beruházásaikkal, és piacukkal szakosodtak. A komplex, szélesebb profilú nagy nyomdák szerepe csökkent. Az egyik legmeghatározóbb folyamat a heatset kiadványok gyártásának látványos fellendülése volt, miközben a coldset kiadványok piaca jelentősen zsugorodott. A nyomdai előkészítés, a számítógépek világában látványosan felgyorsult, az internet, online szerkesztés tarol a piacon. Az E-könyv, a digitális nyomtatás már nem a jövő kihívása lesz. Ehhez és más fejlesztési irányokhoz kell szakmai fejlődés produkálni a megoldatlan szakmunkás képzésben.

Egy másik meghatározó folyamat az elmúlt időszakban a könyvpiacra volt megfigyelhető: míg korábban jellemzőek voltak az 30-40 ezres, vagy annál nagyobb

példányszámok is, addigra mostanában a 2-3 ezres példányszámú kiadványok dominálnak, és ezeket kell nyereségesen legyártani a nyomdáknak. A nagy példányszámra beállt nyomdák termelési és eszköz-struktúrája erre alkalmatlan volt: kihasználatlanul maradt sok eszköz és sok szakember. Nem volt egyértelmű a nagy nyomdák számára, hogy milyen irányba lépjenek: kezdjék-e meg azonnal az átállást a szükséges eszközcsereikkel és leépítésekkel, vagy helyezkedjenek várakozó álláspontra, és tartsák fenn az ideiglenesen felesleges kapacitást. Több nagy nyomda is ez utóbbit választotta, és ezért súlyos költségterheket cipeltek az egyre csökkenő árbevétel mellett. Ezek a döntések is befolyásolták, vagy mindenképpen közre játszottak abban, hogy több nagy nyomda ellehetetlenült és a tulajdonosok jelentős létszámcsökkentést hajtott végre, bezártak, vagy éppen csődeljárás folyik ellenük. Erre a sorsra jutott az utóbbi években a Szegedi nyomda, Athenaeum-Szakra nyomda, Egyetemi nyomda, a Pátria nyomda Dombóvári telepe, Globus-Rétság, Kossuth nyomda, Novoprint-Dorog, Frama kft, Kanizsa nyomda, SzilveszterJ. nyomda, Grafica-Press, Origo, Offset nyomda, Egri nyomda, Pécsi nyomda, vagy újabba éppen Kaposvár és a budapesti Révai nyomda került felszámolás alá.

A nyomdászszakszervezet milyen álláspontot képviselt ezekben a kérdésekben? A szakszervezet természetesen a munkahelyek megtartásának stratégiáját támogatta, amíg ehhez volt ereje és támogatottsága a tagság részéről. Amikor viszont a munkavállalók egyéni akciókba kezdtek és az egyéni megoldásokban keresték a megoldást, a szakszervezet vitorlájából kifogták a szelet, így a játszma rövid időn belül eldőlt. Számos példa volt arra, hogy egy nyomda úgy hajtotta végre a leépítéseket, hogy közben valóban sikerült egy versenyképesebb termékstruktúrát kialakítania, például megerősítette a pozícióit a heatset kiadványok terén. Ezzel, ha kevesebbeknek is, de hosszabb távú munkalehetőséget biztosított a dolgozóknak.

Az új munkahelyek létrehozását az időközben kialakult pénzügyi-hitel és gazdasági válság szinte ellehetetlenítette, vagy még ezután éreztetni kedvezőtlen hatását. Nehezen birkózik meg az ágazat az Európai Unió kihívásokkal és a környező országok piac és munkaerő elszívó hatásával is.

Az NYDSZ minden eszközzel törekszik a munkaügyi jogszabályok betartására, továbbá a fekete és szürke foglalkoztatás és a munkaerő-kölcsönzéssel való visszaélések visszaszorítására.

A munkahelyek minőségi színvonala jelentősen befolyásolta a munkavállalók élet- és munkakörülményeit. Elmúlt kongresszusunk fontos célkitűzésként fogalmazta meg a munkavédelem, a munkabiztonság és az üzemegezségügy területén elérendő javulást. A helyzet itt különösen ellentmondásos. Egyfelől ugyanis a technológiai fejlődés, a társaságok által végrehajtott beruházások, a modern létesítmények, másfelől azonban a szakszervezetek munkavédelmi felügyelőinek ellehetetlenüléséhez vezetett. A véleményalkotás, felszólalási lehetőségük nem kielégítő, ezért nem érhető el olyan mértékű javulás, melyet egyébként minden munkavállaló érdekét szolgálná.

Az elmúlt időszakban a pihenés, a regenerálódás, az üdülés, drasztikusan vesztett értékéből. A nem éppen jó irányú változást, nem az igénytelenség, hanem a lehetőségek a megélhetési költségek növekedés vitte rossz irányba. A munkavállalók döntő többsége ma már semmilyen állami üdülési támogatásban nem részesülhet, a társaságok jelentős része, pedig egyre inkább kivonul e területről költségsökkentésre való hivatkozással. Alig van olyan alapszervezetünk, amely saját vagy bérelt üdülési lehetőséget kínál dolgozóinak, és az irányok itt is inkább visszafejlesztésről tanúskodnak

Az üdülési csekk, a Széchenyi kártya, a Szép Kártya, a Cafetéria rendszer bizonyos juttatásai jelentett valami gyógyírt az évek óta megtépzott üdültetési rendszerünknek, de a megoldást a bérekbe beépített regenerációs költségek jelentenék.

Az üzemi szociális kiadások rendszerét, valamint Cafetéria rendszer további működését alapvetően az adótörvények változása határozta, és határozza meg. A vállalati szinteken a kollektív tárgyalások során kiharcolt juttatásokat a 2010-2011-ben elfogadott adószabályok, azaz a béren kívüli juttatások adó alá vonása a szakszervezetek, és így a munkavállalók szerzett jogait csorbította és az életszínvonal csökkenéséhez vezetett. Az adómentesség eltörlése, a 25%-os, illetve 96%-os tehertétel a munkáltatókat a kollektív szerződések, szociális megállapodások felmondására készítette. A vállalati szociálpolitika rendszere megbomlott, fölmorzsolódott a hatalom céljai szerint, így veszélybe került a munkavállalók jogos üdülési, pihenési igénye. A legfontosabb természetbeni juttatások, mint az **étkezési támogatás, iskolakezdési támogatás, az üdülési támogatás**, jelentős csorbát szenvedett és a legtöbb vállalkozásban csak a vágyak kategóriájába léteznek.

Közösen vállalt felelősségünk elgondolkodni azon, hogy miközben szigorodnak a szabályok, hatékonyabbá váltak a munkavédelmi ellenőrzések, új munkakultúrák, technológiák honosultak meg, mégis **léteznek munkabalesetek. Továbbra is megoldatlan a vállalkozások többségénél a munkahelyi higiénia, az öltözők tisztasága, a munkaruha ellátás vagy az étkezések színvonalas biztosítása.** Sajnálatos tapasztalat, hogy a törvényi keretek sem elégségesek, hiszen a munkáltatók jelentős része - törvénysértő módon - nem tette lehetővé a munkavédelmi képviselők megválasztását. Ugyanakkor jelentős tényezőként említhetjük a munkavállalók közömbösségét is. Lényegében, csak ott választottak munkavédelmi képviselőket, ahol a szakszervezetek erősek, kezdeményezők voltak. **Minden munkahelyi balesetet szenvedő aktív szakszervezeti tagnak** szakszervezeti segítséget nyújtunk.

Nyugdíjasaink életkörülményeit a soron lévő kormányok politikai elképzelései, nyugdíj politikájuk alakította, attól függően, hogy hol nyugdíjemeléssel, hol stagnálással, hol csökkenéssel módosították a nyugdíjakat. A 13. havi nyugdíj bevezetését, majd eltörlése, a nyugdíj számítás módjának változtatásait, a nyugdíjkorhatár emelését a társadalom és így a szakszervezetek is csendben

megélték és tudomásul vették. A hamarosan mindenki számára 65 év lesz a nyugdíjkorhatár, csak a nők 40 éves munkaviszonya jelent üdítő kivételt.

Nyugdíjasaink egyre fogyatkozó része még mindig hűséges a szakszervezethez, ezért köszönet nekik! Már náluk is érzékelhető az a negatív tendencia, miszerint az új nyugdíjasok nem találják az utat a közösséghez, a szakszervezethez. Az Elnökség szimpatizál a nyugdíjasokkal, különböző támogatásokkal járult hozzá rendezvényeikhez, amelyek napjainkra már önfinanszírozók lettek. A jövőben nekik is hozzá kell járulni a szervezet működéséhez. Az NYDSZ székhelyén, irodát biztosít a nyugdíjasok adminisztratív, hivatali ügyeinek intézésére, a vezetői értekezletek megtartására előzetes egyeztetéssel. A klubszerű összejövetellek megtartását házon kívül különböző intézményekben, egyedi módon rendezik meg a nyugdíjas bizottságok.

Az éves nyugdíjas találkozó a „János ünnepély” keretein belül került megszervezésre, amely egyébként is, minden szakszervezeti tag közös találkozója. Ezen a rendezvényen kerül sor a „Jubiláns Szakszervezeti Tagok” köszöntésére valamint itt történik a kiemelt szakszervezeti munkát végző kollégák jutalmazása.

Az ötven, a hatvan, a hetven, éves jubileumi szakszervezeti tagokat köszöntjük. Választmány kiemelt feladatának tekinti, a nyugdíjasaink segítségét és azt, hogy aktív szereplői maradjanak a szakszervezetnek.

Nyitottak vagyunk a központi nyugdíjas klub, vagy egy egységes szervezet megszervezésében is, természetesen az érintettek igénye és döntése szerint.

Eredményes munkájukra, szakmai tapasztalataikra a jövőben is számítunk.

Tudomásul kell venni, hogy az ország – benne a nyugdíjasok – jövője érdekében is szükség van az államháztartás egyensúlyát javító intézkedésekre, a jobb, a biztonságosabb ellátást szolgáló reformokra. **Szakszervezetünk támogatja az időszerű helyzetének javítását, az idős emberhez méltó megélhetését, a nyugdíjak reálértékének folyamatos növekedését.** A nyugdíjrendszer reformjánál figyelembe kell venni, hogy kiszámítható, tartós és több generációt átfogó legyen. Meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy minden munkavállaló számára eldönthető legyen az, hogy negyven év szolgálati idővel öregségi nyugellátásba részesüljön.

Az elmúlt években több Kongresszus és Választmányi ülés foglalkozott azzal, hogy napjainkban nincs olyan méltó és kiemelkedő jutalmazási, kitüntetési lehetőség, a közel százötven éves szakszervezetünknek, amellyel megköszönhető, méltatható és elismerhető az a színvonalas, kiemelkedő munka, amelyet az egyén a szakszervezetért végzett. Az Országos Szakmai Választmány az Elnökség javaslatára megalapította az **NYDSZ DÍJ** kitüntetést. **Ez az elismerés, amelyet 2010-ben adtunk át először a János ünnepélyen, a nyomdászközösségért, a szakszervezetért végzett hűséges munkának, az összefogásáért, szolidaritásért végzett kiváló, alkotó, irányító, szervező tevékenységnek szól.**

7. Szakképzés, oktatás, továbbképzés

Az elmúlt években beigazolódott, hogy a gazdaság versenyképességének javítása, a foglalkoztatottság szintjének növelése nem képzelhető el keresletvezérelt és hatékony szakképzés nélkül. Szakszervezetünk Elnökségének véleménye szerint továbbra is nagy probléma, hogy a szakképzés és felnőttképzés struktúrája és minősége nincs összhangban a munkaerő-piaci kereslettel. A nyomdászok sajnos elvesztettek több iskolarendszerű szakmai képzést. Az utolsó fellegvár Békéscsaba továbbra is színvonalas képzést folytat. A nem megfelelő színvonalú a szakmai utánpótlás képzése következménye, hogy **nem képzett szakmunkásokkal töltik be a munkaadók a munkahelyeket**. Különösen sok probléma halmozódott fel a szakmunkásképzésben. Az iskolarendszerű szakképzésben részt vevők száma a kilencvenes évek elejétől folyamatosan csökken. A szakképzés átalakítására irányuló törekvések megkéstek, ma úgy tűnik egyik fél sem kíván erre komolyabb összegeket fordítani, sem az állam, sem a munkáltatók. Most legalábbis úgy látszik, hogy azt az irányt szeretnék követni, amelyben a munkavállalók saját finanszírozásban képeznek ki magukat profi szakmunkássá. Úgy gondoljuk ez már elképesztő cinizmus.

A hiányos iskolai végzettség és a munkaerő-piaci igényeknek nem megfelelő képzési struktúra korlátozza a gazdaság versenyképességét, a munkaerő alkalmazkodóképességét, fokozza a társadalmi kirekesztődés kockázatát. A szakiskolákban tapasztalható nagyarányú lemorzsolódás és a munkaerő-piac igényei miatt a szakszervezetek is sürgették a hároméves szakmunkásképzés visszaállítását. 2008 májusában a közoktatási törvény módosítása ezt lehetővé tette. A szakmunkás pálya vonzóbbá tétele érdekében ösztöndíj bevezetésére kerül sor 2010-től a nappali rendszerű iskolai oktatásban. Továbbra is feszültségek forrása a szakképzés tekintetében, hogy nem sikerült eredményt elérni a szakképzés és a szakmunka presztízsének helyreállításában. Változatlanul súlyos probléma a tanulási esélyegyenlőtlenségek, emiatt egyes társadalmi csoportok tartósan kiszorulhatnak a munkaerőpiacról. A szakszervezetünk elvárja a felnőttképzés munkahelyi feltételeinek javítását. A munkahelyeken a letöltendő egyéni munkaidőalap legyen csökkenthető a rendszeres és tervezett belső vállalati képzésekkel.

Magyarországon napjainkban (2010 óta) az oktatás széleskörű „reformja” zajlik. Ennek a folyamatnak a fő irányítója, mozgatója, végrehajtója a magyar állam. Olyan törvényeket hoztak a hatalmon lévő kormánypártok (2/3-os parlamenti többséggel) ami az oktatási intézményeket az állami centralizációjához vezetett és egyben megtörtént az államosításuk. Így az állam irányítja, kezeli, működteti az intézményeket. Az iskolák önállósága gyakorlatilag megszűnt. Nagyon fontos: az állam nevezi ki az iskolák igazgatóit is. Az oktatási intézmények teljes körű államosítása már befejeződött, a vezetők kinevezése még most is zajlik. Az egységes oktatási elvek kidolgozását, érintettek tiltakozása ellenére elkezdtek. Folyamatosan zajlik új ideológiai trendek szerinti oktatási reform. Az ötletadó iparkamara szerint azonban a szakmunkáshiánnyal küszködő gazdaságnak jelentene megoldást az intézkedés. Megszüntetné a többletképzést az egyetemeken, főiskolákon.

Ugyanakkor semmi jele, hogy az állam bárkivel is konzultálna, vagy érdemben kikérné az érintettek véleményét. Ezzel párhuzamosan felemelte többszörösére a tandíjat és az oktatás egyéb költségeit és leszállította 18 évről 15 évre a kötelező iskolába járás korhatárát.

Az oktatási államtitkárságon elkészült új közoktatási törvény előírja, hogy 2012-től **német mintára bevezetik a duális szakképzési rendszert**. Ebben a szakmunkásokat három évig képeznék, így a jelenleg 18 éves korig kötelező iskolába járás helyett akár már 17 évesen, szakmával a kezükben szabadulhatnak a fiatalok az iskolából. A szakszervezeteket az egész előkészítő folyamatból kihagyták, sőt az ágazati és versenyszféra szakszervezeteit nem is tájékoztatták. A duális szakképzési rendszerben a várhatóan sokkal gyakorlatorientáltabb szakképzés lesz, az iskolákból a gazdasághoz, a vállalatokhoz kerülnek a fiatalok, és munka közben szerzik meg a szaktudást a képzettséget igazoló bizonyítványt. A reform elképzelések mögött kevés az oktatási cél, és mára **látszik a reform nem hozott társadalmi békét, nem csökkentek a különbségek, és a tanárok helyzete sem javult, viszont a fiatalok egy része továbbra is kallódik**. Új teher a tandíj, amelyet az oktatást igénybe vevő diák fizeti. A tandíj kötelező, amelyet ez évtől drasztikusan megemltek. Véleményünk szerint **az ágazati kollektív szerződésben kell szabályozni** az ágazatra vonatkozóan a felnőttképzés alapvető munkavállalói lehetőségeit, és azoknak a munkahelyeknek a meghatározását, **amelyeken csak szakmunkások foglalkoztathatók**.

A szakszervezeti képzést éves szinten általában kétszer rendeztünk alapszervezeti vezetőinknek és az üzemi tanácsok elnökeinek. A nemzetközi szemináriumokat is folytattuk az UNI-Europa Graphical segítségével, amelynek a sikeréhez nem fér kétség. A felkészítések általában továbbképzés-jellegűek, elsősorban munkajog, szociális partneri kapcsolatok és munkavédelem témakörében, de saját problémáink megvitatása is nagy aktivitással zajlott. A képzések általában gyakorlatorientáltak, jól igazodtak ágazatunk, sajátos helyzetéhez, aktuális problémáihoz. A tisztségviselők egy részénél, elsősorban az újonnan választott tisztségviselőknél szükség lenne alapismereti képzésére. Az ilyen irányú **szakszervezeti képzés, oktatás a jövőben is kiemelkedő feladatunknak kell tekinteni. Az új, de a régi tisztségviselőink oktatása is napjaink nagy kihívása**. A munkáltatók nem szívesen engedik el dolgozójukat a képzésekre, oktatásokra, de az egyén is ódzkodik a feladattól, elmondásuk szerint a munkahely féltése a kiváltó ok. **Milyen világ az ahol az oktatáson való részvétel szinte tiltott cselekedetnek számít**.

8. Az NYDSZ szervezeti élete és PR. munkája, tagtoborzás

A nyomdászszakszervezet szervezeti életét az 52. kongresszuson elfogadott fontos alapértékek határozták meg. Tekintettel az érvényes törvényekre, szakszervezetünk az ágazati szerveződéssel, a munkahelyi és területi

alapszervezetekre épül. A szervezetépítésben meghatározó szerep hárult a munkahelyi tisztségviselőkre, bizalmiakra, főbizalmiakra, alapszervezeti elnökökre. Szervezetünknek az Országos Szakmai Választmány lesz a legfőbb döntéshozó szerve, Elnökség az ügyintéző szerve, míg a felügyeleti munkát a FEB végzi. A kongresszus, hagyományainkat folytatva, tisztújító választmányi ülésként négyévenként teljes körű tisztújítással válassza meg a vezetőket és az irányító testületek tagjait, valamint stratégiát, programot, és a négy éves időszak beszámolóját fogadja el. Alapértéknek tekintjük az ágazati szerveződés elvének megőrzését és az ágazati egységet, a munkahelyi szervezetek önállóságát a helyi ügyekben. Az NYDSZ célul tűzi ki a taglétszám csökkenésének megállítását és prioritást biztosítunk a tagszervezésnek munkahelyeken. A nyomdaipari vállalkozásoknál végbemenő strukturális változásokat követve erősíteni kívánjuk a szervezettséget, az újonnan alakuló vállalkozásokban. A legutóbbi kongresszus úgy döntött: hogy nemcsak, a létező alapszervezeteinkben kell a tagságot megtartani, a taglétszámot növelni, hanem új alapszervezetek létrehozásával, a szűz területeken is meg kell vetni a lábunkat, illetőleg a „szórványtagság” egységbe kell tömöríteni a területi szervezetekbe.

A döntést, minden önfényezés nélkül sikeres végrehajtás követte, új alapszervezeteink alakultak **Debrecenben a Donnelley nyomdában és Celldömölkön az Antók nyomdában**. Köszönet, és tisztelet a szervezőknek és a teljes tagságnak. Továbbra is kiemelkedően fontos feladatnak tekintjük az újonnan alakuló alapszervezetek jogi, szakmai, pénzügyi támogatását!

A megvalósításhoz szükségesnek látjuk a tagsággal való rendszeres és folyamatos kapcsolattartás feltételeinek megteremtését. **A szakszervezeti mozgalom legfontosabb résztvevője, szereplője a szakszervezeti tag** és minden munkavállaló, aki úgy dönt, hogy a lehető legrövidebb időn belül belép a sorainkba. Értük van minden, értük működik az egész gépezet. Az, aki ezek tudatában feladatot, munkát vállal a szakszervezeti mozgalomban, annak mindig szem előtt kell tartani ennek a ténynek a súlyát és felelősségét.

Csökkent a taglétszám az alapszervezetekben, de a folyamatot megállítottuk és már vannak biztató kivételek, mint pl. a Kecskeméten STI Petőfi nyomda, Békéscsabán a Marzek Kner nyomda, Zalaegerszegen az Edelman Zrt-nél, a Pátia nyomdában, ÁNY-Biztonsági Nyomdában, Pénzjegynyomdában, ahol a tagság létszáma és ereje növekszik. Viszont vezető testületeink támogató készségén, ellenőrző funkcióján, javítani kell. Szükséges támogatni, szakértői háttérrel ellátni, az alapszervezeteket. Ehhez *igénybe kell vennünk a felsőszintű szakszervezeti szövetségek szakmai szolgáltatásait, egyrészt pénzügyi költségsökentő tartalmuk miatt, másrészt magasabb szakmai kvalitásukért*. A dilemmát azzal sikerült feloldani, hogy a kongresszusunkat követően, nemcsak megfogalmazunk bizonyos feladatokat önmagunk számára, hanem azokat el is végezzük. Az időszak legsikeresebb **TAGTOBORZÁSÁT** végeztük el. A kicsi, de annál lelkesebb csapat a pályázati lehetőségeket felkutatva és megvalósítva közel 15-20%-os tagsági növekedést eredményezett. Köszönet mindenkinek; olyan mértékben, ahogyan ebből a fontos munkából kivette a részét.

A tagtoborzás égetően sürgős és halaszthatatlan feladatunk volt és marad a következő években is.

A szervezeti életünk és PR. munkánk legfontosabb tézisei: a tagtoborzásban a taglétszám növelésében, az új alapszervezetek létrehozásában, a szakszervezeti bizalmi hálózat frissítésében, a rátermett a közösséget irányítani tudó és vállaló szakszervezeti vezetők kiképzésében, munkába állításában látjuk. Csak így tudjuk biztosítani szervezetünk önálló érdemi működtetését. Így vettünk részt az MSZOSZ-tagtoborzási pályázatán, amely új forrás jelentett és a sikeres pályázat lévén biztosítottuk a szükséges önrészt a költségvetésünkből. A 2013.év a TAGTOBORZÁS időszaka volt! Rendezvényeket, tagtoborzó fórumokat szervezünk azokban a régiókban, ahol alapszervezeteink vannak. Központi, választmányi rendezvényeket szervezünk több régióban a tagtoborzáshoz.

Az NYDSZ a 57 ágazati tagszervezetet tömörítő a három konföderáció fúziójából (az Autonom, a SZEFE, és az MSZOSZ)**2013-ban létrejött MaSZSZ, Magyar Szakszervezeti Szövetség tagja. A három konföderáció fúziója, szakszervezeti együttműködése,** szükséges, időszerű és elkerülhetetlen lépése volt. A baloldalon létrejött a pártoktól távortartás mutató MaSZSZ több mint 200000 tagot számláló szakszervezeti tömörülést. Az új, a magyar társadalmi, politikai **valósághoz igazított szervezet lehetőséget ad a konföderációk szintjén az érdemi munkavégzésre.** Ezzel egyértelművé vált a szakszervezeti mozgalom megosztottsága, kétpólusúvá válása. A LIGA, mint kormányhoz közelálló „sárgaszakszervezet” látványos, pályázaton előbb 1.6 milliárd, majd további fél milliárd forintos támogatást nyert. A cinkelt pályázaton csak a Liga szakszervezet tudott elindulni.

De mit hoz az MaSZSZ a tagság, az ágazatok asztalára? A tagság még kívár, de nagyok és jogosak az elvárásai. Várja, hogy eldőljön: a tagsághoz kerül közelebb a mozgalom és szolgáltató típusú szakszervezeteké alakul, vagy az országos centralizált integrációval, központi tézisek határozzák meg a különböző ágazatok mozgásterét. Jelen körülmények között meg kell határozni, hogyan alakuljon át a szakszervezeti munka, a szolgáltató és mozgalmi feladatok, módszerek, az országos, az ágazati, és a helyi szervezetekben. Az egyesüléssel meggyőződésünk szerint javulás következik be a szakszervezeti jogok hatékonyabb védelmében, az alapszervezetek támogatásában. A források jobb, hatékonyabb elosztásában. Erősebb válhat a szolidaritás, az egység nagyobb erőt jelenthet a munkáltatókkal és a kormánnyal szemben. Közös szakértői háttér kialakítása hatékonyabb és költség takarékosná válhat. A Magyar Szakszervezetek Szövetségét, mint Magyarország legnagyobb szakszervezeti tömörülését képesnek tartjuk arra, hogy megnyiss magyar szakszervezeti mozgalom XXI. századi fejezetét. A Magyar Szakszervezetek Szövetsége vállalja a több mint másfél évszázados magyar szakszervezeti mozgalom szellemi örökségét.

Az NYDSZ tagja **Ipari, Energiaipari Szakszervezetek Szövetségének,** de az elmúlt évek tapasztalatai csak részben igazolták vissza a létrehozásakor megfogalmazott elvárásokat. Céljai között előkelő helyen szerepelt a

versenyszférában dolgozó ágazatok és tagságának érdekvédelme. **Ipari ágazatok egyesülését, teljes jogi, pénzügyi, szervezeti fúzióját, a jelenlegi formában elnökségünk nem tudja támogatni, de a szövetségi munka fenntartásában, fejlesztésében érdekelt.** Jelenleg úgy látjuk, mintha távolodnának a szervezetek egymástól az elvárható közeledés helyett. Ezek okát a szervezetek működésben kialakul egyre több eltérő gyakorlat, módszer, rendszerező elv, felszínre kerülése hátráltatja. Az összerendeződéshez elengedhetetlen a szakmakultúrák kölcsönös tisztelete. Gondoskodni kell a hagyományok megőrzéséről, tovább éléséről. A sikeres közös munkához viszont kitisztul, egységes elvek alapján működő szervezetre van szükség, ahol egyenrangú partnerek csatlakoznak és végzik tevékenységüket. Az előkészítő munka folyik, hogy a tagság széleskörű tájékoztatása után, a még tisztázatlan témák és kérdőjelek megoldását, összehangolását követően lehet dönteni. Csak az előre kidolgozott egységes elvek alapján jöhet létre az egyesülés. Ezért további közös munkára van szükség.

A mozgalom erőssége az egység és szolidaritás! Ha csak koncentráltan tud eredményes lenni, akkor Választmányunk támogatja, a szakszervezeti összefogását. Szükséges-e a nyomdászoknak az önálló szakszervezet? Szívszorító lehet a kérdés annak, aki egész életét a nyomdaiparban, szakszervezeti tagként, vagy napjainkban már nyugdíjasként éli. Mi lesz a 150 éves szakszervezetünkkel, a Nyomdászszakszervezettel, ha elveszti identitását, hagyományait az önálló érdekvédelem lehetőségét, a közösségét? A kérdésre csak racionális megközelítésben szabad válaszolni, mert nem szabad hamis illúziót kelteni. Ma a nyomdászszakszervezet erején felül tartja fönn magát, nem vagyunk elegenden ahhoz, hogy tovább erősödjünk, így a következő ciklusban megkerülhetetlen lesz a segítség igénybe vétele. Belső segítség, új alapszervezetek alakításával, új tagok belépésével, vagy külső, több ágazati szervezet összefogásával. Népszerűbb természetesen a belső erők mozgósítása, de ehhez a meglévő alapszervezetek önmagukban már kevesek! Szükséges új alapszervezetek létrehozása, tagtoborzás ott, ahol nem vagyunk jelen, ott ahol nincsenek tagjaink. Elkerülhetetlen a belső pénzeszközök centralizálása, összevonása, és az elkötelezett, a tagságért aktív munkát végző az összeütközéseket is vállaló profi alapszervezeti vezetők képzése. Voltak már nehéz, sorspróbáló idők, amikor az összezárásban az egyesülésben volt az erő, az volt a járható út és ez ma sincs másként! A szakszervezettel nem rendelkező nyomdák segítsége nélkül nem megy az önálló működtetés, így szól a verdikt! Ha nem alakulnak új alapszervezetek, ha nem nő a taglétszám, akkor csak a közös erőben, az ágazatok összefogásban gondolkodhatunk. Ha a taglétszám eléri a kritikus tömeget, akkor veszteség, vagyonfelélés nélkül, önállónak maradni és érdemi érdekvédelmet végezni nem lehet. Mindenkinek saját kezében a döntés, ahogy majd dönteni fognak a nyomdászok, úgy alakul a szakszervezetük sorsa a következő választási ciklusban. **A következő években az Ipari Szakszervezetek egyesülési folyamatát figyelemmel kísérve és az alapszervezetek**

véleményének ismeretében azok függvényében döntünk a csatlakozási folyamatban való részvételünkről.

A kongresszusnak azt javasoljuk, hogy csak akkor és abban az esetben tárgyalja és hozzon döntést, ha a fuzionálást előkészítési folyamat megfelelő állapotban lesz, és a rendelkezésre álló anyagok, amelyeket az Elnökség készít elő, azt lehetővé teszik. Ma azt javasoljuk, hogy a következő években, amíg az fenntartható, tartsuk meg jogi, pénzügyi, szakmai és szervezeti önállóságunkat. A jövő kihívásainak csak az egységesen fellépő, a szakmai, szakértői háttérrel rendelkező szakszervezetek felelnek meg. A taglétszám megtartása és jelentős mértékű növeléséhez centralizált központi irányítás, erős és profi szakértői háttér kell.

A kongresszus ezeknek a céloknak a megvalósítása érdekében, az alábbi határozatot hozza szervezetpolitikai feladatokat elvégzésére:

53. Kongresszus 2014/1. határozata:

- ❖ Az NYDSZ testületei munkájának javítása érdekében fontos (elnökség, választmány) a testületi tagok közös, de ugyanakkor a személyes munkavállalása.
- ❖ A szakszervezeti munka hatékonyságát az érdekegyeztető tárgyalásokon való szakértők bevonásával, segítségével kell javítani. A helyi Kollektív szerződések kiemelt fontosságúak, mivel az Ágazati Kollektív szerződés megkötése a közeljövőben a munkáltatóknak nem érdeke.
- ❖ Kiemelt fontosságú feladat a fiatalok megnyerése, a mozgalom frissítése. El kell érni a szakszervezetek társadalmi megítélésének javítását, növelni kell a szakszervezeti törekvések támogatottsága a nem szervezett munkavállalók körében.
- ❖ Továbbra is tagjai maradunk az MaSZSZ-nek és az Ipari – Energetikaiipari Szakszervezetek Szövetségének, de csak távlati célként tűzzük ki a fuzionálást. Egyelőre, megtartjuk és fenntartjuk szakmai, jogi, pénzügyi önállóságunkat.
- ❖ Felgyorsítjuk a szakszervezetünk taglétszámának növelését a „fiatalítás”, az alapszervezeti vezetők aktív közreműködésével.
- ❖ Biztosítjuk az újonnan alakuló alapszervezetek jogi, szakmai, pénzügyi támogatását!
- ❖ Kiemelt feladatunk a munkahelyi szervezetek megerősítése, a tisztségviselők fokozottabb munkajogi védelme és szakmai munkájának segítése.
- ❖ Továbbra is megszervezzük a szakszervezeti oktatást, továbbképzést, a tisztségviselők felkészültségének javítása érdekében.
- ❖ Kialakítjuk a központi tagnyilvántartás, tagsági kártyát vezetünk be, felülvizsgáljuk a jelenlegi „MAKASZ” kártyarendszert.

- ❖ Baleset esetén biztosítjuk a tagsági viszony jogán minden aktív szakszervezeti tagnak a szociális segítséget.
- ❖ A PR. munkát, az információáramlást, a kor szintjére emeljük, WEB honlapot tartunk fenn és minden alapszervezet számára elérhetővé tesszük.
- ❖ A Typographia terjesztési nehézségek miatt nem jut el a nyomdászokhoz, ezért be kell vezetni a mindenki számára elérhető online terjesztést a Web lapunkon keresztül.

A szakszervezetek társadalmi presztízse, taglétszáma, anyagi-pénzügyi forrásai, cselekvési ereje, tettekézsége, nyomásgyakorló képessége, szakértői bázisa, válságban van. Ezeknek a tényeknek a hatása sajnos tükröződik a teljes társadalomban.

Emiatt is a súlyok és ellensúlyok elve, a médiaszabadság, a demokrácia, a liberalizmus, a szociáldemokrácia értékei nagy csorbát szenvedtek. Centrális erőter alakult ki egy párti vezetéssel és az ország a radikalizálódás irányába megy. **Ha nem lépünk időben, egyre távolabb jutunk a rendszerváltás jövőképtől, és nagy a veszélye annak, hogy jön az utcai politizálás, a rend-partiság, a radikális kisebbség diktatúrája!** Ennek elkerülése, a demokratikus Magyarországon, minden nyugalmat és békét szerető embernek elemi érdeke, akár munkavállaló, akár munkaadó.

Nagyobb intenzitással veszünk részt az **UNI-Europa Graphical és az UNI Globál tagjaként a nemzetközi szakszervezeti munkában.** Elnökségünk úgy gondolja, hogy az EU csatlakozással egy olyan évszázados várakozásnak a beteljesülése valósult meg, amit a magyar nép a rendszerváltás óta várt. Szakszervezetünk fontosnak tartja a nyugat-európai tapasztalatok átvételét. Hosszú távon tarthatatlan, hogy a multinacionális cégek a magyar munkaerőt alacsony bérrel foglalkoztassák. A multinacionális vállalatok és a tőke nemzetközivé vált, a nemzetközi tőkével szemben az érdekvédelemnek is nemzetközivé kell válni, mert egyébként az „*oszd meg és uralkodj*” elv érvényesül. A tőke viselkedése egyértelmű: oda települ, ahol jobb adófeltételeket és alacsony béreket talál. A legújabb megfigyelések szerint a fontossági sorrendben újabban előkelő helyet kapott a politikai biztonság, a megbízható gazdasági szabályzórendszer, az infrastruktúra fejlettsége és a szakképzett munkaerő. **Ezeknek a problémáknak a kezelése valóban nemzetközi szakszervezeti összefogást és egyeztetést igényelnek.**

Ezért is veszünk részt aktívan UNI-EURÓPA Graphical, a Nemzetközi Nyomdász Szakszervezeti Szövetség munkájában. **Szakszervezetünk továbbra is az UNI Európa Graphical és az UNI Global Union tagja maradt.** UNI-EUROPA GRAPHICAL nemzetközi konferenciát szervezett Magyarországon "Információs és konzultációs folyamatok fejlesztés a nyomdaipari multinacionális vállalatoknál", címmel. Az Üzemi Tanácsok, az Európai Üzemi Tanácsok kerültek terítékre és

hangolták össze feladataikat a jövő szakszervezetéért. A rendezvény 2012. november kerül megrendezésre Budapesten. A rendezvényre több mint 100 fő részvételével kerül sor a Danubius Hotel Flamenco Hotelben. A 150 éves évforduló rendezvényeinek ez a konferencia volt a záró, befejező programja.

A rendezvény fő védnökei és kiemelt előadói: Aczél János a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke, Pataky Péter a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének elnöke, valamint Simon Dubbins az UNI EU Graphical elnöke voltak.

A rendezvényen olyan európai és nemzetközi multik képviseltették magukat, mint a Tetrapack, Smurfit-Kappa, Amcor, SCA, Mayr Melnhof, Sanoma, WAZ, Donneley, DS Smith, Roularta, Prinovis, Kimberly Clark, Cheasapeake, stb

2012-ben a 150. Jubileumi évet további rendezvények és kiadványok határozták meg. Fő események között volt, a nemzetközi Intergraf és az UNI-EU Graphical workshop, a Pallas nyomdász délelőttök, a nagysikerű jubileumi János ünnepély, ahol több mint ezer nyomdász ünnepel a Népligetben. Az évforduló kiadványai közül a Jubileumi kalendárium, a Jubileumi DVD/CD emelhető ki. A bővített Jubilánsok mini könyv is nagy siker volt.

A véleményünk az **ágazati párbeszéd helyzetéről** lesújtó, mert a munka gyermek cipőben jár. A gazdasági válság és annak a kezelése blokkolta az érdemi tárgyalást az alkat, a megállapodásokat. Heves vita zajlik a felek között, a pénzügyi-gazdasági válság tartós elhúzódása miatt, a kivezető utakról. A „politikacsinálók” a politikusok felelőségét is meg kellene vizsgálni. Kiderült, hogy szinte mindenhol, a válság terheit a bérből és fizetésből élőkkel fizettetik meg, és ezt úgy teszik, hogy közben lebontják a szociális hálót, a támogatásokat, segélyeket, nem hoznak létre új munkahelyeket és befagyasztják a béreket. Az ágazati párbeszédre valóban nagy szükség lenne, de a jelenlegi eszközrendszer ehhez elégtelen.

A válság ürügyén még a szakszervezeti jogokat is csorbítják, csökkentik, elveszik. Gondoljunk csak a magyar kilúgozott munkatörvénykönyvre. Harc folyik a kollektív szerződések, a szakszervezeti jogok fennmaradásáért, hol demonstrációkkal, tiltakozásokkal, sztrájkokkal, máshol tárgyalásokkal. De sok helyen csak csendes morgással, ahol a munkavállalói jogokért kiálló szakszervezeti vezetők megvédése is megoldhatatlan feladat. Távolodunk a szolidaritás eszméjétől, csökken a közösség összetartó ereje. Az EU-ban hasonló a helyzet csak jobb körülmények, adottságok között. Vannak használható, segítő, törvények, intézmények, szervezetek. Az minden esetre markánsan kiderült: a szakszervezetek az EU-ban is veszítettek a lendületükből, az eddigiek szerint nem életképesek, nem hatékonyak. A válság elhúzódása miatt a legnagyobb gond kelet- és közép-európai országokban és dél Európában van, de már nyugat Európa sem érintetlen. Az európai szociális párbeszéd gyakorlatát minden tagországban meg kell valósítani. Ezek az intézkedéseket végre kell hajtani a következő két évben, hogy konkrét eredményeket lehessen elérni a munka világába.

A munkaadói oldalon teszik a dolgukat, amit a jelenlegi lehetőségeik engednek. Sajnos nincs megállapodási kényszer, sőt lassan tárgyalási kényszer sem. Sokszor a

szervezetek a saját identitásukkal is küzdenek. Pedig szükség van és elkerülhetetlen a párbeszéd a munkáltatók és munkavállalók között. Szükséges lenne a párbeszéd érdemi és kötelező elemének megerősítése, ha kell törvénnyel is. Szükséges a párbeszéd európai összhangjának megteremtése. A párbeszéd fontos eleme a bérek és jövedelmek, ideértve a minimál bérek ágazati szintű rendezése.

Nagy az elvárás fűződik az ágazati kollektív szerződés elkészítéséhez, amelyről a munkáltatói szervezetek óvatos becslése szerint is nem a jelen aktualitása. Nagyon hosszadalmas munka és évekig elhúzódik. Jelenleg nem prioritás, állítják a munkáltatók. Szerintünk égető szükségszerűség. Ennek jelentősége nemzeti vagy ágazati szinten ma még alulértékelték, de szükségessége vitathatatlan, ha azt akarjuk, hogy rendezett körülményeket teremtsünk a béreknél, a munkaidő szabályzásnál és a munkakörülményeknél. Ezen megállapodások nélkül nyilvánvalóan nagyon is valós veszélyt jelent, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben, a munkáltatók egyszerűen csak saját jól felfogott érdekeiket szem előtt tartva hozzák meg döntéseiket a bérköltségekről a munkaszerződésekről, a munkarendről. A szakszervezeteknek ezt nem szabad felvállalni.

A **nyilvánosság és információáramlás**, amit a kongresszus előkészítése is bizonyítja, szakszervezetünk munkájában nagyon fontos és meghatározó tényezővé vált. Egy szakszervezet megítélését alapvetően határozza meg, hogy a közvélemény mennyire ismeri törekvéseit, munkáját és eredményeit, azaz **NYDSZ eredményessége is jelentősen függ kommunikációjának minőségétől**. A tájékoztatás javítása, az információáramlás eredményességének növelése érdekében, a PR. munka területén érzékelhető változások történtek az elmúlt időszakban. Egyre több eszköz áll rendelkezésre ahhoz, hogy az érdekvédelmi üzenetek eljussanak a munkavállalókhoz, szakszervezeti tagokhoz, szakszervezeten kívüliekhez.

A szakszervezetek negatív társadalmi megítélése csak lassan enyhül és sajnos az életszínvonal csökkenése, a túrhetetlen munkahelyi és életkörülmények fogják rádöbenteni a dolgozókat, a szakszervezet szükségességére. Még nem sikerült bevonni az embereket a munka világának mindennapi küzdelmeibe. Ennek a felismerésnek a hiánya a munkavállalókat hozza rosszabb helyzetbe.

Az 52. kongresszus döntésének sikeres megvalósulását eredményezte az Internet világhoz igazodó gyors és praktikus tájékoztatás korszerű elektronikus eszközeinek, rendszerének kiépítése és az **NYDSZ WEB honlapjának elkészítése**. 2009 óta működik a www.nyomdaszszakszervezet.hu honlap, amely mindenkinek, tagnak és nem tagnak értékes információkat nyújt. Az ügymenetben az elektronikus levelezés (E-mail) használata általánossá vált, a gyakorlati életünkben használjuk, az elkövetkező ciklusban, tovább javítjuk a lefedettséget, amely javítja a munkánk hatékonyságát.

A **Typographia szerkesztő bizottsága** a ciklus alatt jelentősen megújult. Az igényeknek megfelelően a lap szerkesztése, formai és tartalmi bővülése hozzájárult ahhoz, hogy igazi szócsove legyen szakszervezetünknek és hitelesen, frissen

tájékoztassa az olvasóit. Jobb minőségű képfeldolgozás és az újszerű tördelés, a kor kihívásainak tesz eleget. Így igazi, valós média tükörré vált a lap, és a mindennapi élet aktualitásával, a tagság és a szakma markáns problémáival kell a jövőben is foglalkoznia. Ezzel visszaszerezhető az olvasó, jó kommunikációval kialakul a bizalom és nő a tagság létszáma. A jobb áttekinthetőség kedvéért több új állandó rovat indult. A nyomással, amit a veszprémi Pannon Lapok Nyomda végez elégedett a kiadó, kisebb reklamációkra került csak sor. A kéthavi megjelenés nem okozott problémákat, mindez kedvező fogadtatásra talált az olvasók körében. A terjesztés terén kell javulást elérni, hogy a lap minden nyomdász munkavállalóhoz eljusson. *Nem elég, hogy eljut minden alapszervezethez a lap, a taghoz az olvasóhoz kell eljuttatni. Tűrhetetlen, hogy vannak nyomdák ahonnan kitiltották a lapot, igaz a szakszervezetet is.* Elindítottuk a laci címre történő terjesztést is az előfizetők részére. Ennek a célnak a letéteményese a Typographia új szerkesztő bizottsága, akik nagyon hatékony munkát végeznek. Az újság színvonalát tekintve a visszajelzések alapján megállapítható, hogy a Szerkesztő Bizottság jól végezte munkáját, az újság tartalmi része, formai összhangja sokat javult és nagymértékben hozzájárult a tagság tájékoztatásához.

A **Nyomdász Támasz Alapítvány** alapvetően biztosítja a munkaerő-közvetítés jogi és szervezeti kereteit, de a munkaadók nem élnek a lehetőséggel, így nem sikerült a kívánt mértékben kiaknázni.

Az Alapítvány alapvető céljának a munkanélküliek szociális támogatásának a mai napig eleget tesz. A további **stabil, biztos pénzügyi helyzethez meg kell reformálni a működtetést és fenntartást. Szigorú költséggazdálkodásra, esetlegesen más alapítványokkal való egyesülésre van szükség. Az alapítvány a jövőben csak a kuratórium intenzív munkájával és célirányos döntéseivel, gazdaságos működtetésével, felelős irányító tevékenységével tartható fenn!** Döntést hozott az Elnökség a Nyomdász Támasz Alapítvány kuratóriumának a választási ciklushoz igazodó átalakítására, az alapítvány munkájának, tevékenységének, frissítésére, a működési költségek racionalizálására, a munkanélküli segélyezés átalakítására. Ezen időszak alatt hozott döntést a Nyomdász Támasz Alapítvány kuratóriumának javaslatára a munkanélküli segélyezés átalakításáról. Ennek megfelelően 2013. július elsejét követően az eddigi rendszer megszüntetése után, új segélyezési rendszert vezet be. Ez alapján minden rászoruló munkanélküli nyomdász szakszervezeti tagnak (a szükséges dokumentumok benyújtása után: munkaügyi központ határozata, segély-kérvény) azonnali, egyszeri 21000.-forint szociális segélyt folyósít.

Programjainkról a teljesség igény nélkül elmondható, hogy sikeresek. Népszerűvé vált rövid idő alatt, az új rendszerű **JÁNOS - ÜNNEPÉLY**, amelyet a központi budapesti rendezvény mellett sikeresen megrendezünk Kecskeméten, Zalaegerszegen, Békéscsabán, Gyulán, és másutt. Budapesten elbúcsúztunk a Népligettől a 150 évfordulónk rendezvény sorozatának keretein belül. Az új helyszín a KAMARAERDŐ az ott működő ifjúsági park biztosít remek környezete

zöldet, friss levegőt, strandolást, sportolást, fiatalos lendületet, színes kavalkádot. Minden szakszervezeti tagot családotól hívtunk, a nyári nyomdász piknikre.

A rendezvény mottója: A nyomdászok nagy családja a nyomdász családokra épül, de munkahelyi gondjaikkal a szakszervezet nélkül egyedül

maradnának. Egymásnak és egymásért szervezünk programokat, tehetséges fellépni vágyó művészeti csoportok, tehetséges előadók, sportolók, amatőr műkedvelők jelentkezése mellett. Sikeressé vált a gulyás főző parti. Tervezzük szakszervezeti vita fórumot, tagtoborzást és egyéb közéleti kérdés-felelet vita műsort. A nyugdíjasaink rendezvényei, kirándulásai továbbra is kedveltek, a **turisztikai szakosztályunk túráival együtt.**

A Tipográfia Testedző Egyesülettel, és vezetésével, **amely nem rég ünnepelte 110 éves fennállását** nagyon jó a kapcsolatunk. Továbbra is együtt szervezzük a János napi labdarúgó tornát, a kis pályás labdarúgó bajnokságaik minta értékűek. Nyitottak vagyunk egyéb sportágakra is a tagság igénye szerint. Kapcsolatunkon nem múlik a további eredményesség.

9. Jövönk a nyomdaiparban, a szakszervezeti mozgalomban, az Unióban

Jövő képünk, céljaink a szakszervezeti mozgalomért töretlen. Úgy gondoljuk feladatunk, sőt kötelességünk a szervezet további működtetése, a 150 éves nyomdászszakma hagyományainak a megőrzése.

Az **Európai Unióhoz való csatlakozás** mindenképpen a kiemelt jelentőségű esemény volt a magyar állampolgárok életében. A csatlakozás Magyarország sorsát hosszú távon meghatározza, ezért célunk középtávon, hogy, a bővülő európai pályázati forrásokból minél többet tudjunk felhasználni.

Viszont a bérek Európai Unió felzárkóztatása a következő generációk kitartó munkája lesz. A minimálbér éves emelése jelentős eredménynek számít, adómentességét ugyan megszüntették, de megkaptuk a 16%-os egykulcsos szja-t, és a garantált szakmunkás minimálbér bevezetését.

MINIMÁLBÉR ALAKULÁSA 2009-től napjainkig:

ÉV	2009 január 1-től	2010. január. 1-től	2011. január 1-től
Minimálbér Garantáltminimálbér	71.500 forint 87.500 forint	73.500 forint 89.500 forint	78.000 forint 94.000 forint
ÉV	2012 január 1-től	2013. január. 1-től	2014. január 1-től
Minimálbér Garantáltminimálbér	93 000 forint, 108 000 forint	98 000 forint 114 000 forint	101 500 forint 118 000 forint

Sajnos még mindig jelentős azoknak a munkavállalóknak a köre, akiknek a keresete, különösen, ha gyermeket is eltartanak, csupán éppen a létminimumon való megélhetéshez elegendő. Ma a nyomdaiparban aránytalanul sokan dolgoznak minimálbérért. A kedvező folyamatok ellenére messze vagyunk, hogy a keresetek a munkavállalók és családjaik számára lehetővé tegyék a tisztességes megélhetést. A bérek felzárkózásának fontos eszköze a bérmegállapodások, a kollektív szerződések körének a kiszélesítése. A közeljövőben továbbra is fontos szerepe lesz a munkahelyi megállapodásoknak, mivel az ágazati bértarifa megállapodások jövője erősen kérdőjeles.

Mivel a nyomdászszakszervezet meghatározóan munkahelyen szerveződik, és a jövőben is határozott szándéka megőrizni a munkahelyi jelenlétet, ezért a mozgalom befolyását a **tagságra és a szakszervezeten kívüli munkavállalókra is elsősorban a munkahelyeken kell erősíteni. A szakszervezeti mozgalom jövője jórészt azon is múlik, hogy milyen mértékben leszünk képesek bevonni a tanuló és a dolgozó fiatalokat a szakszervezeti munkába.** Ideértve az üzemi tanácsokat is, mert Európában úgy látszik ezek a testületek fejlődnek leggyorsabban a munka világában. Az eddigieknél nagyobb figyelmet kell fordítanunk **az üzemi tanácsi választásokra.** Az üzemi tanácsi választásokon a szakszervezet jelöltjeire leadott szavazatok alapján erősödtek alapszervezeteink. Ugyanakkor meg kell állapítani azt is, hogy üzemi tanács választásokra, döntő többségében csak ott került sor, ellentétben az Mt. rendelkezésével, ahol szakszervezet is működik. A jövőben az üzemi tanács választásokon a szakszervezeti tagokat kell népszerűsíteni és bejuttatni a testületekbe.

Az előző ciklusban **Európa Uniós Pályázaton** jelentős támogatást sikerült elérni, még a MOL Bányász szakszervezettel közösen. Azóta egyedül több sikeres és jelentős pályázaton vagyunk túl.

Így sikeresen teljesítettük a *TÁMOP 2.5.1.* pályázat, amely a munkahelyi képzések, valamint a szakszervezet kapacitás fejlesztésével és a hatékonyabb érdekképviseleti tevékenységére orientálódott.

2012-ben Az Intergraf és Uni Europa Graphical közös projektében vettünk részt a „**Nyomdaipari szerkezetátalakítása, átszervezése, reorganizáció**” címmel a munkáltatói szövetség NYPSZ, az NYDSZ közösen. A teljes költségeket az EU finanszírozta. A projekt a jubileumi év kiemelt nemzetközi rendezvénye.

Ez évben az Európai Bizottság anyagi támogatásával új európai projektet indul, amelynek célja a nyomdaipari cégek szociális párbeszédre alapuló átszervezése, új irányvonalak közös kidolgozása.

A projekthez Magyarország részéről a Nyomda-és Papíripari Szövetség és a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezete csatlakozott. Az uniós források felhasználásával szeretnénk lehetőséget biztosítani elsősorban tagjaink számára, hogy előnyt kovácsolhassanak az európai tapasztalatokból.

Évente **VKF-pályázatokon** sikeresen szerepeltünk, amely félmillió forrást jelentett évente.

MSZOSZ - **Tagtoborzó Pályázata** a taglétszám megtartására és növelésének elősegítésére (4.000.000 Ft.) hozott a „konyhára”

Az MSZOSZ tagtoborzó pályázatán való részvételünk és annak sikeres megvalósítása jó döntésnek bizonyult. A tavasszal elindított kampány a pályázati céloknak megfelelően az év legkiemelkedőbb esemény sorozata volt szakszervezetünk életében. A taglétszám növelésére, valamint új alapszervezetek megalakítása mindig is fontos feladata volt a szakszervezetnek, de koncentráltan, kiemelten erre a munkára fókuszálva a hatékonysága vitathatatlan.

Tagtoborzás indításától eljutottunk az érdemi munkáig: amelynek záloga volt a szakszervezetünk sikeres feltöltésének, mert ha van kiért, kinek és kivel, akkor a megerősödő strukturális átalakítással együtt, meg lesz az eredmény!

Sikeresen pályáztunk, de mégsem nyertünk a TAMOP-2.5.3.A-13/2-2013-0028 jelű pályázaton, ahol egyéb szempontok miatt estünk ki a kalapból:

„Tisztelt Pályázó!

Tájékoztatjuk, hogy az Új Széchenyi Terv Társadalmi Megújulás Operatív Program támogatási rendszeréhez benyújtott „Együttműködés erősítése a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezeténél” című, TAMOP-2.5.3.A-13/2-2013-0028 jelű pályázatának elbírálása megtörtént.

Értesítjük, hogy pályázata szakmailag megfelelt a támogathatósághoz szükséges követelményeknek, azonban forráshiány miatt nem részesülhetett támogatásban. Pályázata tartaléklistára került.

2014-ben a VKF pályázat támogatási összeget (633.880.-Ft) a szakszervezet a saját rendezvényére használta fel.

Az MSZOSZ tagszervezetei számára az ágazatok taglétszám stabilizálásának, növelésének, elősegítésére 2014. január 01. – 2014. november 30. között pályázati formában kiírt „Tagszervező Projekten” az NYDSZ aktív szerepet vállal.

Tagtoborzó kampányt indított idén is szakszervezetünk a taglétszám növelésére, valamint új alapszervezetek megalakítására. Szervezetünk sikeresen részt vesz az MSZOSZ által kiírt tagtoborzó pályázaton. Sikeresen pályázunk már évek óta, a Nyomdaipari Ágazati Párbeszéd bizottság által kiírt projektekre. **A jövő útja, új források keresésére a Pályázatok lesznek**, bár nehezebb politikai közegben kell sikeresnek lenni. Viszont az új kormány következő években tervezett változtatásairól, törekvéseiről még semmit sem tudunk.

Az Országos Szakmai Választmány nagyra értékelt a pályázaton elért eredményeket és köszönetét fejezte ki a szervezőknek. Az eddigi sikerek mentén, további pályázatokon való részvételt szorgalmazzuk. A jövőben is mindent meg kell tenni azért, hogy ezeket a pályázatokat megkeressük, és tudásunk legjavát adva elkészítsük.

A pályázati eszközök segítségével továbbra célunk marad, a munka törvénykönyve és a nemzetközi egyezményekkel összhangban, hogy biztosított legyen munkavállalók számára a szakszervezeti szervezkedés szabadsága. Ahol ezt korlátozzák, ott megszegik a törvényt. Minden ilyen esetben azonnali jogi segítséget adunk. Hívd a szakszervezetet, ne hagyd magad kizsákmányolni, átvágni

10. Gazdasági, pénzügyi, vagyoni helyzetünk

Szervezetünk egy budapesti ingatlannal rendelkezik, amely egyben székhelyünk, természetben Budapest VI. kerület Benczúr utca 37. fsz. 1 szám alatt. Ezen kívül üdülési jogok vannak a birtokunkban Gyulán, Agárdon és Siófok. Megnyugtató a pénzvagyron, amely lekötött betétben és folyószámlán tartunk 30millió forint. Alapítói vagyónként tartjuk nyilván a Nyomdász Tamasz Alapítványt.

A 2010-2014-ig terjedő időszak összesített bevételeinek és kiadásainak eredménye azt mutatta, hogy az NYDSZ az elmúlt évek hiányainak nagy részét kezelni tudta, konszolidálódott a pénzügy helyzet és stabilizálódott a gazdálkodás. Mind ezt a belső tartalékok mozgósításával, racionalizálással, a hitelezőkkel történt tartozás átütemezéssel, takarékos gazdálkodással tudtuk elérni. Ezzel nagymértékben sikerült helyreállítani a megtépázott likviditásunkat, amely mindig nehéz pénzügyi helyzetet, veszteségek okoztak. Rendeztük az évekkal ezelőtt megoldatlan tagsági viszonyunkat, és kifizettük tagdíjmaradásainkat. **A gazdasági-pénzügyi helyzet rendbetételével biztosítottuk a tartós szakszervezeti működést.**

Az új BENCZÚR UTCAI székhelyvásárlás jó döntésnek bizonyult, jelentősen csökkentek a rezsiköltségek. Így a fenntartásiköltségek kedvezőek lettek és a szükségesség felújítás nem terheli túlzottan a pénzvagyont.

Az új iroda berendezése, az anyagok, eszközök beszerelése, a működési feltételek biztosítása, iratok betárolása szervezetten megvalósult. Az ingatlan piaci értéke már most meghaladja a vásárlására és felújítására fordított összeget, így még befektetésnek is kitűnő volt.

Megteremtettük az NYDSZ költségvetésének folyamatos és tartós egyensúlyát. Kialakítottuk a finanszírozható feladatok, célok, programok, összhangját, a teljesítményorientált munkaszervezetet, a megfelelő és csak a szükséges létszám foglalkoztatását.

Eleget tettünk az alapítvány támogatásának. Viszont a **továbbiakban a támogatást csak pozitív mérleg eredmény terhére tudjuk biztosítani**, nem lehet a tartalékvagyon a támogatás forrása. Stabilizálta a pénzügyi helyzetünket, hogy az alapszervezeti felhasználások csak a tárgy évi bevételek erejéig terjedhetnek. Ennek a jövőben is így kell lenni.

Az éves **mérlegbeszámoló jelentéseket**, az Elnökség és a Választmány minden esztendőben megtárgyalta és elfogadta. A GEB a szükséges ellenőrzéseket elvégezte. Így a pénzügyi, gazdasági bizalom töretlen volt a tagság és a vezetés között.

Mindezek figyelembevételével megállapítható, hogy a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezete takarékosan gazdálkodott a szervezet vagyonával. A befektetésekből nyert többletbevételeit az alaptervékenység fejlesztésére, finanszírozására fordította. Szakszervezetünk ma 60 millió forintot meghaladó ingó-ingatlan és eszközparkkal

és 30 millió forint pénzvagyonnal, továbbá Gyulán, Agárdon és Siófokon üdülési joggal rendelkezik évente több turnusban.

A következő években az elért eredmény, a vagyoni helyzet stabilitásának megőrzése a feladat, az alaptevékenység forrásainak és költségeinek egyensúlyba hozatalával.

53. Kongresszus 2014/2. határozata:

- ❖ Az évek folyamán a tagság létszáma jelentős mértékben csökkent, sok nagy nyomda csődbe ment, rohamosan csökkent a tagdíj bevétel. A tagdíjbevétel növelése, a tagtoborzás égetően sürgős és halaszthatatlan feladatunk marad a következő években. Az alapszervezetek újbelpépítővel történő tagnövekedését pénzügyileg támogatjuk, jutalmazzuk.
- ❖ Az alapítvány támogatását a továbbiakban csak pozitív mérleg eredmény terhére végezhető, nem lehet a vagyon a támogatás forrása. El kell érni, hogy a segélyezés forrása az szja 1%-os felajánlásai, társaságok, cégek adományai legyenek.
- ❖ A bevételek növelhetők a nehezedő körülmények között zajló Belföldi és Európa Uniós pályázatokon való sikeres részvétellel.
- ❖ A szervezet működtetése, csak csökkentett mérsékelt programok, akciók keretében történhet. Felül kell vizsgálni a működési, a fenntartási költségek, a személyi kiadásoknál elsődleges szempont a takarékos megoldás.
- ❖ A rendezvények, oktatások, szemináriumok, János ünnepély, sport és nyugdíjas klubok, önköltségen történő fizetős megrendezése.
- ❖ Költségvetésünk éves forrása a tagdíjbevétel, a banki betéti kamatok mára már elenyészőek. Ezért nélkülözhetetlen és szükséges a jövőben a bevételek és kiadások összhangjának megteremtése. Az alapszervezeti felhasználások csak a tárgy évi bevételek erejéig terjedhetnek.

Úgy gondoljuk, hogy azok a nyomdászok, akik most még nem érzik szükségességét, hogy a szakszervezethez tartozzanak, rádöbbennek közösség fontosságára. Szolidaritást vállalunk egymásért, közösséget adunk a közösségre vágyóknak. Az Európai Unióban már évtizedek óta bebizonyosodott ez a tézis. Összefogásunk olyan határozottan vállalt

alapértékeken nyugszik, mint az esélyegyenlőség, a demokrácia, a hazafiság, az európaiság, a jogállamiság, a pártsemlegesség.

Az új munkatörvénykönyve kiszolgáltatottságot hozott a munkavállalóknak! A következő években ezen javítani kell.

Elveszett néhány generáció a szakszervezetünk számára, ezt nem hagyhatjuk így. Érdekelté kell tennünk minden segítő, támogató szervezetet és személyt. Most nagyon sokat tehetsz a szakszervezetedért, légy aktív, segítő közreműködőnk.

A mozgalom erőssége az egység és szolidaritás!

Mi olyan Magyarországot akarunk, ahol nem kiváltság, ha a gazdaság növekedéséből a dolgozók is részesülnek. Mi ugyanis tudjuk, hogy a fejlődés a dolgozó ember nélkül nem jöhet létre.

ÖSSZEFOGÁS- EGYSÉG-SZOLIDARITÁS

Budapest, 2014. november 28.

NYDSZ ELNÖKSÉGE